

CURTEA DE CONTURI
EUROPEANĂ

ISSN 1831-0966

Raportul special nr. 9

2012

AUDIT PRIVIND SISTEMUL DE CONTROL
CARE REGLEMENTEAZĂ PRODUCȚIA,
PROCESAREA, DISTRIBUȚIA ȘI
IMPORTURILE DE **PRODUSE ECOLOGICE**

RO

Raportul special nr. 9 // 2012

AUDIT PRIVIND SISTEMUL DE CONTROL CARE REGLEMENTEAZĂ PRODUȚIA, PROCESAREA, DISTRIBUȚIA ȘI IMPORTURILE DE PRODUSE ECOLOGICE

(prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf TFUE)

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tel. +352 4398-1
Fax +352 4398-46410
E-mail: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Raportul special nr. 9 // 2012

Numeroase alte informații despre Uniunea Europeană sunt disponibile pe internet pe serverul Europa (<http://europa.eu>).

O fișă catalografică figurează la sfârșitul prezentei publicații.
Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2012

ISBN 978-92-9237-682-6
doi:10.2865/63345

© Uniunea Europeană, 2012
Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Printed in Luxembourg

CUPRINS

Puncte

GLOSAR

LISTA ABREVIERILOR

I-VII SINTEZĂ

1-19 INTRODUCERE

1-2 PRODUCȚIA ECOLOGICĂ ÎN UE

3-4 SPRIJINUL FINANCIAR ACORDAT AGRICULTURII ECOLOGICE ÎN UE

5-9 CADRUL JURIDIC

10-14 SISTEMUL DE CONTROL PRIVIND PRODUCȚIA ECOLOGICĂ

15-19 IMPORTUL PRODUSELOR ECOLOGICE DIN ȚĂRI TERȚE

20-24 AUDITUL

20-22 SFERA AUDITULUI

23 ABORDAREA AUDITULUI

24 AUDITURI ANTERIOARE

25-79 OBSERVAȚII

25-54 IMPLEMENTAREA PROCEDURILOR DE CONTROL CARE REGLEMENTEAZĂ PRODUCȚIA ECOLOGICĂ ÎN CADRUL UE

25-37 DEFICIENȚE IDENTIFICATE LA NIVELUL PRACTICILOR UTILIZATE DE STATELE MEMBRE PENTRU APROBAREA ȘI SUPRAVEGHEREA ORGANISMELOR DE CONTROL

38-45 S-AU IDENTIFICAT NEAJUNSURI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SCHIMBUL DE INFORMAȚII CARE ARE LOC ÎN CADRUL UNUI STAT MEMBRU, ÎNTRE STATELE MEMBRE ȘI COMISIE ȘI ÎNTRE STATELE MEMBRE

46-49 DIFICULTĂȚI ÎNTÂMPINATE ÎN ASIGURAREA TRASABILITĂȚII PRODUSELOR

50-54 S-A CONSTATAT CĂ ACȚIUNILE ÎNTREPRINSE DE COMISIE PENTRU A ASIGURA O FUNCȚIONARE ADECVATĂ A SISTEMELOR DE CONTROL DIN STATELE MEMBRE ERAU INSUFICIENTE

55-79 IMPLEMENTAREA PROCEDURILOR DE CONTROL PRIVIND IMPORTUL DE PRODUSE ECOLOGICE

55-64 S-AU CONSTATAT DEFICIENȚE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GESTIONAREA LISTEI ȚĂRILOR TERȚE RECUNOSCUTE CA ECHIVALENTE

65-77 S-AU CONSTATAT DEFICIENȚE LA NIVELUL GESTIONĂRII REGIMULUI AUTORIZAȚIILOR DE IMPORT

78-79 DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND IMPORTURILE – VERIFICĂRILE REALIZATE DE ORGANISMELE DE CONTROL LA NIVELUL IMPORTATORILOR SUNT INCOMPLETE

80-86 CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

ANEXA I - EXERCİȚIU DE TRASABILITATE - METODOLOGIE

ANEXA II - TESTE DE LABORATOR - METODOLOGIE

ANEXA III - OBSERVAȚII CUPRINSE ÎN RAPORTUL SPECIAL NR. 3/2005, REFERITOARE LA RAPORTAREA EFECTUATĂ DE STATELE MEMBRE CU PRIVIRE LA AGRICULTURA ECOLOGICĂ, ÎNSOȚITE DE O EVALUARE A SITUAȚIEI CURENTE

RĂSPUNSURILE COMISIEI

GLOSAR

Autoritatea competentă: Autoritatea centrală a unui stat membru, competentă să organizeze controale oficiale în domeniul producției ecologice, sau orice altă autoritate căreia i s-a conferit respectiva competență. Include, de asemenea, după caz, autoritatea omoloagă a unei țări terțe.

Etapile de producție, preparare și distribuție: Înseamnă orice etapă, începând cu, și incluzând, producția primară a unui produs ecologic și terminând cu, și incluzând, depozitarea, procesarea, transportul, vânzarea sau furnizarea sa către consumatorul final și, după caz, etichetarea, promovarea, activitățile de import, export și subcontractare.

Neconformitate: Un caz în care un anumit standard sau o anumită cerință legată de certificare din domeniul producției ecologice nu este îndeplinit(ă).

Operator: O persoană fizică sau juridică care produce, depozitează, procesează, transportă, exportă sau importă produse ecologice.

Organism de acreditare: Un organism public sau privat care oferă recunoașterea oficială a competenței unui organism de control de a efectua activități de inspecție și de certificare conform standardelor din domeniul producției ecologice. În Uniunea Europeană, organismele de control în domeniul producției ecologice trebuie să fie acreditate conform standardului european EN 45011 sau ghidului ISO 65.

Organism de control: O terță parte independentă privată ce desfășoară activități de inspecție și certificare în domeniul producției ecologice.

Organism de control recunoscut în scopul conformității: Organism de control care își desfășoară activitatea într-o țară terță, recunoscut de Comisie ca fiind în măsură să garanteze că obiectivele și principiile privind producția ecologică, precum și normele de producție și de etichetare din țara terță respectivă sunt aceleași cu cele aplicate pentru producția ecologică și pentru etichetarea produselor ecologice în Uniunea Europeană.

Organism de control recunoscut în scopul echivalenței: Organism de control care își desfășoară activitatea într-o țară terță, recunoscut de Comisie ca fiind în măsură să garanteze că normele de producție ecologică și cele de etichetare a produselor ecologice din țara terță respectivă, precum și măsurile de control aplicate operatorilor în acea țară terță sunt echivalente celor aplicate pentru producția ecologică și pentru etichetarea produselor ecologice în Uniunea Europeană.

Producție ecologică: Producția ecologică este un sistem global de gestionare a exploatațiilor agricole și de producție a alimentelor având ca obiectiv agricultura durabilă, obținerea de produse de înaltă calitate și utilizarea unor procese care nu dăunează mediului, sănătății umane, a plantelor sau a animalelor și nici bunăstării animalelor.

Testarea reziduurilor: Analiza de laborator a produselor ecologice, efectuată cu scopul de a testa prezența unor substanțe neautorizate în producția ecologică sau pentru a verifica dacă tehnicile de producție sunt în conformitate cu normele aplicabile producției ecologice, de exemplu dacă s-au utilizat pesticide sintetice sau îngrășăminte chimice, antibiotice, aditivi alimentari sau adjuvanți tehnologici.

Trasabilitate: Înseamnă capacitatea de a depista și a urmări un produs alimentar, un produs pentru hrana animalelor, un animal de la care se obțin produse alimentare sau o substanță destinată încorporării sau care se estimează că va fi încorporată în produse alimentare sau în hrană pentru animale, pe parcursul tuturor etapelor de producție, procesare și distribuție.

Țară terță recunoscută ca echivalentă: Țară terță recunoscută de Comisie ca aplicând norme de producție și standarde de control echivalente celor aplicate pentru producția ecologică în Uniunea Europeană și, prin urmare, capabilă să atingă aceleași obiective și principii prin punerea în aplicare a normelor ce garantează același nivel de asigurare a conformității.

Vizită de control suplimentar: Vizită de control efectuată de un organism de control la un operator, în plus față de vizita de control anuală obligatorie desfășurată la operatorul în cauză.

LISTA ABREVIERILOR

FEADR: Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală

OAV: Oficiul Alimentar și Veterinar al Comisiei Europene

OFIS: Sistemul de informații privind agricultura ecologică (*Organic Farming Information System*)

OMG-uri: Organisme modificate genetic

SCOF: Comitetul permanent pentru agricultura ecologică (*Standing Committee on Organic Farming*)

SINTEZĂ

I.

Producția ecologică este un sistem global de gestionare a exploatațiilor agricole și de producție a alimentelor având ca obiectiv agricultura durabilă, obținerea de produse de înaltă calitate și utilizarea unor procese care nu dăunează mediului, sănătății umane, a plantelor sau a animalelor și nici bunăstării animalelor. Piața produselor ecologice s-a dezvoltat rapid, înregistrând rate anuale de creștere de peste 10 % în ultimii 20 de ani. Piața europeană a alimentelor ecologice se ridică la o valoare de aproximativ 20 de miliarde de euro anual, ceea ce reprezintă, estimativ, o cotă de piață de 1,5 % din piața alimentară în ansamblul ei.

II.

Cadrul juridic al UE care reglementează sectorul producției ecologice urmărește să ofere baza unei dezvoltări sustenabile a producției ecologice, garantând totodată concurența loială și încrederea consumatorilor, protejând interesele consumatorilor și asigurând funcționarea eficientă a pieței interne. În acest sens, s-a instituit un sistem de control care acoperă toate etapele lanțului de aprovizionare în domeniul produselor ecologice, și anume producția la nivel de exploatație agricolă, procesarea alimentelor, distribuția, importul și vânzarea cu amănuntul. Fiecare operator din cadrul acestui lanț trebuie să respecte același set de norme referitoare la producția ecologică, precum și la procesarea, distribuția, etichetarea și controalele privind produsele ecologice.

III.

Auditul Curtii s-a axat pe eficacitatea sistemului de control și pe modul în care diversele instituții implicate (Comisia și autoritățile competente, organismele de acreditare și organismele de control din statele membre) și-au îndeplinit responsabilitățile atât în ceea ce privește sistemul de control din cadrul UE, cât și în ceea ce privește gestionarea regimurilor de import aflate în funcțiune în prezent.

IV.

Întrebarea generală de audit viza să stabilească următorul aspect: sistemul de control pentru produsele ecologice este de așa natură încât să furnizeze o asigurare suficientă că cerințele-cheie privind producția ecologică, precum și cele privind procesarea, distribuția și importul produselor ecologice sunt respectate?

SINTEZĂ

V.

Sistemul de control pentru produsele ecologice, astfel cum este specificat în regulamentele UE, are ca obiectiv garantarea proceselor de producție, și nu a caracterului ecologic al produselor înseși, întrucât nu există nicio metodă științifică prin care să se determine dacă un produs este ecologic sau nu. Curtea consideră că, pentru a se obține o asigurare suficientă că sistemul funcționează în mod eficace și pentru a se asigura păstrarea încrederii consumatorilor, este recomandabil ca deficiențele evidențiate de auditul Curții să fie remediate.

VI.

Pe baza rezultatelor acestui audit, Curtea concluzionează că:

- (a) unele autorități competente nu își îndeplinesc rolul de supraveghere a organismelor de control într-un mod suficient de adecvat. Prin urmare, anumite organisme de control nu îndeplinesc un număr de cerințe prevăzute de legislația UE și nu profită de oportunitățile existente în materie de implementare a anumitor bune practici;
- (b) schimbul de informații în cadrul statelor membre, între diferitele state membre și între statele membre și Comisie nu este încă suficient de adecvat pentru a putea asigura o funcționare corectă a sistemului;
- (c) autoritățile competente din statele membre se confruntă cu dificultăți în a asigura trasabilitatea produselor ecologice pe teritoriul în limitele căruia sunt abilitate să își exercite autoritatea. Trasabilitatea este cu atât mai dificil de asigurat pentru produsele care sunt comercializate la nivel transfrontalier;
- (d) Comisia nu a acordat o prioritate suficientă activităților de supraveghere, inclusiv auditurilor, pentru a se asigura de faptul că sistemele de control ale statelor membre funcționează în mod adecvat;
- (e) Comisia nu dispune de informații suficiente pentru a putea avea certitudinea că sistemul de control privind producția ecologică din țările terțe recunoscute ca echivalente continuă să îndeplinească cerințele prevăzute de reglementări pe toată durata în care țările respective își păstrează acest statut. În plus, Curtea observă o acumulare semnificativă de cereri de recunoaștere a echivalenței, din partea țărilor terțe, care nu au fost încă evaluate;
- (f) există deficiențe în cadrul sistemului utilizat pentru acordarea autorizațiilor de import.

VII.

Având în vedere deficiențele identificate, Curtea formulează următoarele recomandări:

- (a) autoritățile competente ar trebui să își consolideze rolul de supraveghere a organismelor de control prin aplicarea unor proceduri corespunzătoare și documentate în ceea ce privește aprobarea și supravegherea organismelor de control, prin promovarea unei armonizări în definirea încălcărilor, a neregulilor și a sancțiunilor aferente și prin promovarea bunelor practici identificate;
- (b) schimbul de informații în cadrul statelor membre, între diferitele state membre și între statele membre și Comisie ar trebui îmbunătățit, pentru a se garanta un nivel înalt de calitate al controalelor și al supravegherii;
- (c) controalele ar trebui consolidate pentru a se asigura faptul că operatorii îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementări cu privire la trasabilitate; în acest sens, Comisia ar trebui să clarifice rolurile și responsabilitățile diferiților actori;
- (d) Comisia ar trebui să își consolideze activitatea de monitorizare a sistemelor de control din statele membre prin efectuarea de misiuni de audit și prin colectarea și valorificarea datelor și informațiilor necesare;
- (e) în ceea ce privește importurile, Comisia ar trebui să asigure o supraveghere adecvată a țărilor incluse în lista celor recunoscute ca fiind echivalente în ceea ce privește producția ecologică și să evalueze în mod prompt cererile primite din partea țărilor terțe care solicită includerea în această listă;
- (f) Curtea salută simplificarea pe care o implică inițiativa Comisiei de a elimina treptat regimul autorizațiilor de import. Cu toate acestea, pe perioada cât regimul este încă operațional, statele membre ar trebui să asigure aplicarea corectă a acestuia. Autoritățile competente din statele membre ar trebui să își consolideze controalele pe care le realizează cu privire la organismele de control autorizate să emită certificate de inspecție.

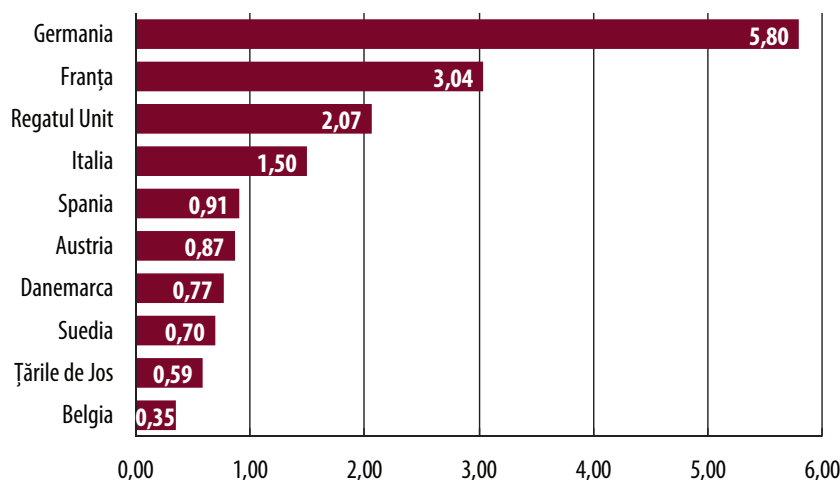
INTRODUCERE

PRODUȚIA ECOLOGICĂ ÎN UE

1. Producția ecologică este un sistem global de gestionare a exploatațiilor agricole și de producție a alimentelor având ca obiectiv agricultura durabilă, obținerea de produse de înaltă calitate și utilizarea unor procese care nu dăunează mediului, sănătății umane, a plantelor sau a animalelor și nici bunăstării animalelor. Astfel, produsele ecologice sunt obținute conform unui set specific de norme, cum ar fi rotația culturilor, interzicerea folosirii organismelor modificate genetic și limite foarte stricte privind folosirea pesticidelor sintetice chimice și a îngrășămintelor chimice, a antibioticelor pentru animale, a aditivilor alimentari și a altor substanțe complementare în procesarea produselor agricole (adjuvanți tehnologici). Produsele ecologice, fiind considerate produse „premium”, sunt, în general, vândute la prețuri mai mari față de produsele convenționale.

FIGURA 1

PIAȚA EUROPEANĂ A ALIMENTELOR ȘI BĂUTURILOR ECOLOGICE: CELE ZECE STATE MEMBRE ALE UE CU CELE MAI MARI VÂNZĂRI ÎN 2009 (ÎN MILIARDE DE EURO)

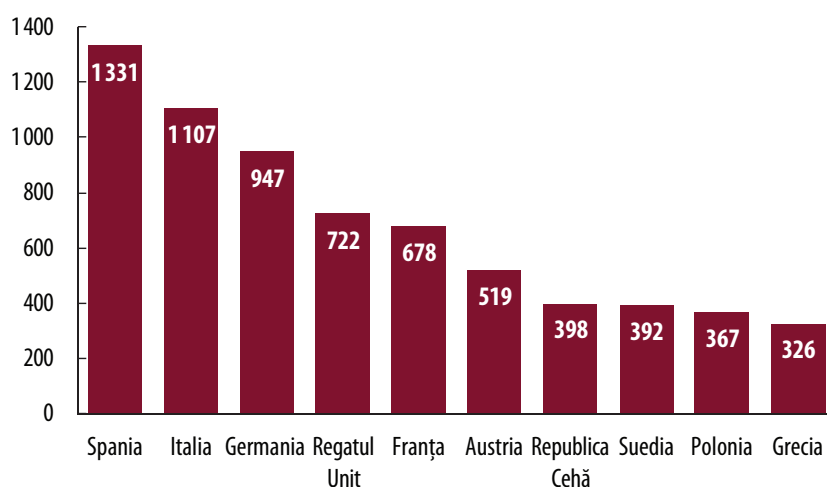
Sursa: Willer, H., *Organic Agriculture in Europe 2009: Production and Market* (Agricultura ecologică în Europa în 2009: producție și vânzări). <http://orgprints.org/18365/2/willer-2011-european-market.pdf>

2.

Piața produselor ecologice s-a dezvoltat rapid, înregistrând rate anuale de creștere cuprinse între 10 % și 15 % în ultimii 20 de ani¹. UE se numără printre principalii producători și consumatori de produse ecologice la nivel mondial. În perioada 2000-2008, suprafața totală certificată în agricultura ecologică² în cele 27 de state membre ale UE (UE-27) a crescut în medie cu 7,4 % pe an. În 2008, suprafața destinată agriculturii ecologice reprezenta 4,3 % din suprafața agricolă utilizată (SAU), ceea ce corespunde unei suprafețe estimative de 7,6 milioane ha. Se estimează că, în același an, existau în jur de 197 000 de exploatații care practicau agricultura ecologică în UE-27³. Aproximativ 15 % din produsele ecologice consumate în Europa sunt importate din țări terțe, în principal produse care se cultivă rar sau chiar deloc în UE (cafea, banane, bumbac etc.)⁴. Piața europeană a alimentelor ecologice se ridică la o valoare de aproximativ 20 de miliarde de euro⁵ anual, ceea ce reprezintă, estimativ, o cotă de piață de 1,5 % din piața alimentară în ansamblul ei⁶. **Figura 1** prezintă statele membre ale UE cu cele mai mari vânzări de alimente și băuturi ecologice⁷, iar **figura 2** prezintă statele membre ale UE cu cele mai mari suprafețe destinate agriculturii ecologice.

FIGURA 2

CELE ZECE STATE MEMBRE ALE UE CU CELE MAI MARI SUPRAFEȚE DESTINATE AGRICULTURII ECOLOGICE (ÎN CONVERSIE ȘI CERTIFICATE ECOLOGIC) ÎN 2009 (1 000 HA)

Sursa: Willer, H., *Organic Agriculture in Europe 2009: Production and Market* (Agricultura ecologică în Europa în 2009: producție și vânzări). <http://orgprints.org/18365/2/willer-2011-european-market.pdf>

¹ Sursa: http://ec.europa.eu/agriculture/organic/consumer-confidence/consumer-demand_ro

² Suprafața pentru care perioada de conversie spre agricultura ecologică s-a încheiat (suprafață certificată ecologic) + suprafață în conversie.

³ Sursa: *An analysis of the organic sector* (O analiză a sectorului producției ecologice), iunie 2010, Comisia Europeană. Datele se referă la 2008 și la UE-27.

⁴ Nu există probe statistice consolidate în sprijinul acestor informații, deoarece bazele de date privind comerțul UE nu fac distincție între produsele agroalimentare ecologice și cele convenționale.

⁵ Sursa: Willer, H., *Organic Agriculture in Europe 2009: Production and Market* (Agricultura ecologică în Europa în 2009: producție și vânzări). <http://orgprints.org/18365/2/willer-2011-european-market.pdf>

⁶ Sursa: Institutul de Cercetare pentru Agricultură Ecologică (FiBL - Forschungsinstitut für biologischen Landbau), Serviciul de colectare, analiză și difuzare de informații privind piețele agricole (AMI - Agrarmarkt Informations-Gesellschaft), Bonn, Germania. Date pentru 2008.

⁷ Alimentele ecologice reprezintă doar un tip de produse ecologice. Printre alte produse ecologice se numără, de exemplu, produsele cosmetice ecologice, produsele textile ecologice și hrana ecologică pentru animale de companie.

SPRIJINUL FINANCIAR ACORDAT AGRICULTURII ECOLOGICE ÎN UE

3. UE acordă sprijin financiar practicilor de agricultură ecologică prin intermediul plăților de agromediu efectuate în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR). Plățile de agromediu au loc, în general, în baza unor contracte încheiate între un organism public din statul membru în cauză și un beneficiar (fermier sau gestionar de terenuri). Prin aceste contracte, beneficiarul se angajează să aplice anumite practici agricole. Una dintre practicile agricole pentru care beneficiarii pot opta este agricultura ecologică. Până la sfârșitul anului 2010, angajamentele privind acordarea de sprijin public pentru agricultura ecologică în cadrul măsurilor de agromediu se ridicau la peste 690 de milioane de euro (UE-27)⁸. Sprijinul FEADR reprezintă 58 % din sprijinul public total, restul finanțării fiind asigurat prin contribuții naționale.
4. Producția ecologică poate fi sprijinită și în mod indirect prin intermediul altor măsuri din cadrul FEADR (de exemplu, modernizarea exploatațiilor agricole, formare profesională etc.) sau prin intermediul ajutorului specific⁹. Unele state membre au acordat prioritate furnizării de ajutor pentru exploatațiile sau proiectele care contribuie la dezvoltarea producției ecologice.

CADRUL JURIDIC

5. Cadrul juridic al UE care reglementează sectorul producției ecologice urmărește să ofere baza unei dezvoltări sustenabile a producției ecologice, garantând totodată concurența loială și încrederea consumatorilor, protejând interesele consumatorilor și asigurând funcționarea eficientă a pieței interne.

⁸ Potrivit estimărilor bazate pe datele de monitorizare furnizate de statele membre în cadrul rapoartelor anuale de progrese.

⁹ Articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009, p. 16). La 15.3.2012, 348 de milioane de euro erau planificate în temeiul acestui articol pentru perioada 2010-2013. Nu există cifre disponibile cu privire la sprijinul indirect acordat prin FEADR.

FOTOGRAFIA 1 - EXEMPLE DE PRODUCȚIE ECOLOGICĂ

© Uniunea Europeană.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

6. Producția ecologică acoperă toate etapele lanțului de aprovizionare, și anume producția la nivel de exploatare agricolă, procesarea produselor alimentare, distribuția și vânzarea cu amănuntul. Fiecare operator din cadrul acestui lanț trebuie să respecte același set de norme referitoare la producția ecologică, precum și la procesarea, distribuția, etichetarea și controalele privind produsele ecologice. În UE, aceste norme sunt specificate în mai multe regulamente:

- Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91¹⁰;
- Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul¹¹;
- Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe¹².

În plus, alimentele ecologice trebuie să fie în conformitate cu dispozițiile prevăzute de legislația alimentară generală [Regulamentul (CE) nr. 178/2002¹³], iar producția organică este inclusă în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 882/2004¹⁴, care reprezintă legislația de nivel mai general referitoare la controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare¹⁵.

FOTOGRAFIA 2 - SIGLA UE PENTRU AGRICULTURA ECOLOGICĂ

© Uniunea Europeană.

Sursa: Regulamentul (UE) nr. 271/2010 al Comisiei din 24 martie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului, în ceea ce privește sigla Uniunii Europene pentru producție ecologică (JO L 84, 31.3.2010, p. 19).

¹⁰ JO L 189, 20.7.2007, p. 1. Acest regulament a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 967/2008 (prin care se amână utilizarea obligatorie a siglei UE pentru produsele ecologice) (JO L 264, 3.10.2008, p. 1).

¹¹ JO L 250, 18.9.2008, p. 1. Acest regulament a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1254/2008 (prin care s-au introdus norme noi privind producția de drojdie ecologică) (JO L 337, 16.12.2008, p. 80).

¹² JO L 334, 12.12.2008, p. 25. Acest regulament a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 537/2009 (JO L 159, 20.6.2009, p. 6), prin Regulamentul (UE) nr. 471/2010 (JO L 134, 1.6.2010, p. 1) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 590/2011 (JO L 161, 21.6.2011, p. 9).

¹³ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

¹⁵ Alimentele ecologice trebuie să fie în conformitate și cu legislația specifică aplicabilă produselor în cauză, precum Regulamentul (CE) nr. 852/2004 privind igiena produselor alimentare, Regulamentul (CE) nr. 853/2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală sau Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, pentru a menționa doar câteva acte legislative în acest sens.

- 7.** Astfel, în UE, produsele ecologice pot fi certificate „ecologic” și etichetate ca atare atunci când normele aplicabile producției sunt conforme cu cerințele prevăzute în regulamentele UE menționate la punctul anterior. Aplicarea siglei UE pe etichetele produselor alimentare preambalate este obligatorie începând cu data de 1 iulie 2010. Pentru produsele importate, aplicarea siglei UE este opțională.
- 8.** În conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, Comisia a înființat Comitetul permanent pentru agricultura ecologică (*Standing Committee on Organic Farming* - SCOF). SCOF este comitetul de reglementare al Comisiei în domeniul producției ecologice, este prezidat de Comisie și este format din reprezentanți ai statelor membre. Obiectivul său este de a se asigura că responsabilitatea Comisiei Europene în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației secundare se exercită în strânsă consultare cu guvernele statelor membre.
- 9.** Comisia, în cooperare cu statele membre, a finalizat „Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind controalele oficiale în sectorul producției ecologice”¹⁶. Acest document, deși nu are forță juridică obligatorie, indică eforturile pe care Comisia le întreprinde în vederea dezvoltării unor orientări mai concrete pentru statele membre în demersul lor de punere în aplicare a reglementărilor aplicabile producției ecologice.

SISTEMUL DE CONTROL PRIVIND PRODUCȚIA ECOLOGICĂ

- 10.** A fost instituit un sistem de control, al cărui scop este de a verifica și a certifica faptul că fiecare operator din lanțul de aprovizionare (fermieri, procesatori, importatori) aplică în mod corect normele privind producția. Obiectivul sistemului de control este de a garanta procesele de producție, și nu caracterul ecologic al produselor înseși, întrucât nu există nicio metodă științifică prin care să se determine dacă un produs este ecologic sau nu¹⁷. Piața produselor ecologice depinde într-o foarte mare măsură de încrederea consumatorilor și, prin urmare, de garantarea, prin intermediul acestui sistem de certificare, a faptului că produsele în cauză respectă efectiv normele privind producția ecologică. Potrivit Comisiei, consumatorii trebuie să aibă certitudinea că, atunci când cumpără, de exemplu, mere ecologice sau carne de vită ecologică dintr-un supermarket, alimentele respective sunt produse conform unor norme stricte care au ca scop respectarea mediului înconjurător și a bunăstării animalelor.

¹⁶ Versiunea din 8 iulie 2011 – Prezentată în cadrul SCOF în ședința sa din 27 și 28 septembrie 2011.

¹⁷ A se vedea, de asemenea, punctele 32-33.

11. Cadrul juridic al UE prevede ca statele membre să instituie sisteme de control (a se vedea **figura 3**). Comisia are răspunderea de a audita sistemele de control ale statelor membre.
12. Statele membre pot opta pentru instituirea unui sistem de control public, privat sau mixt, iar răspunderea pentru controale o alocă uneia sau mai multor autorități competente. Autoritatea competentă desemnează, în funcție de sistemul ales, autorități de control publice, organisme de control private sau structuri mixte. Majoritatea statelor membre (18) au adoptat un sistem de organisme de control private, în timp ce cinci state membre au desemnat autorități de control publice, iar patru au instituit un sistem mixt la care participă atât o autoritate de control publică, cât și organisme de control private aprobate. Autoritățile competente sunt responsabile de aprobarea și supravegherea organismelor și autorităților de control. Totodată, au obligația de a organiza audituri sau inspecții ale organismelor de control, ori de câte ori este necesar, și, dacă este cazul, să retragă aprobarea organismelor de control care nu îndeplinesc cerințele prevăzute.

FIGURA 3

INSTITUȚIILE ȘI ORGANISMELE CARE ÎȘI DESFĂȘOARĂ ACTIVITĂȚEA ÎN CADRUL SISTEMULUI DE CONTROL PRIVIND PRODUSELE ECOLOGICE

Sursa: *Economic concepts of organic certification* (Concepte economice de certificare ecologică), 29.7.2009, CERTCOST – Economic analysis of certification systems in organic food and farming (Analiza economică a sistemelor de certificare pentru agricultura ecologică și produsele alimentare ecologice).

- 13.** În cazul statelor membre care au ales un sistem din care fac parte organisme de control private, aceste organisme trebuie să fie acreditate¹⁸. Fiecare stat membru al UE a desemnat un organism unic, la nivel național, responsabil de acreditare. Controalele efectuate de aceste organisme de acreditare urmăresc să verifice competența tehnică, independența, imparțialitatea și integritatea profesională a organismelor de control. Autoritățile de control publice nu trebuie să fie acreditate.
- 14.** Organismele de control (sau autoritățile de control, astfel cum sunt cunoscute în cazul sistemelor publice) reprezintă elementul central al sistemului de control. Ele desfășoară controale la nivelul operatorilor individuali. Consumatorii, autoritățile din statele membre și Comisia se bazează într-o foarte mare măsură pe activitatea acestor organisme. Printre controalele care sunt efectuate, de regulă, la nivelul operatorilor din sectorul producției ecologice, se numără inspecțiile fizice realizate la unitățile de producție sau de procesare, verificarea documentelor contabile, precum și prelevarea de eșantioane de produse finale, de produse recoltate, de frunze sau prelevarea de probe de sol în vederea testării lor pentru a determina dacă s-au utilizat sau nu substanțe neautorizate. Operatorii individuali achită o taxă pentru obținerea certificatelor din partea organismelor de control.

¹⁸ În conformitate cu cea mai recentă versiune a standardului european EN 45011 sau cu ghidul ISO 65 (Cerințe generale pentru organismele care aplică sisteme de certificare a produselor).

IMPORTUL PRODUSELOR ECOLOGICE DIN ȚĂRI TERȚE

- 15.** Pentru produsele ecologice obținute în afara UE, Regulamentul (CE) nr. 834/2007 (a se vedea **tabelul 1**) prevede patru regimuri diferite de import, deși, la momentul desfășurării acestui audit, doar două se aflau în funcțiune.

TABELUL 1

REGIMURILE DE IMPORT PREVĂZUTE DE REGULAMENTUL (CE) NR. 834/2007

Regimul de import	Gestionat de:	În funcțiune la momentul desfășurării auditului
Lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente	Comisia Europeană	DA
Lista organismelor de control/autorităților de control recunoscute în scopul echivalenței	Comisia Europeană	NU - Prima listă a organismelor de control, recunoscute în scopul echivalenței, nu era publicată de Comisie la momentul auditului.
Lista organismelor de control/autorităților de control recunoscute în scopul conformității	Comisia Europeană	NU - Pentru întocmirea primei liste, termenul-limită până la care se pot primi cereri a fost prelungit până la 31 octombrie 2014.
Autorizațiile de import	Statele membre	DA

- 16.** Întrucât condițiile de producție în țările terțe pot să difere foarte mult de cele din UE, este posibil să nu se poată aplica exact aceleași norme privind producția sau controlul. Prin urmare, Comisia recunoaște țările terțe ale căror sisteme de producție și de control privind produsele ecologice le consideră a fi echivalente, ceea ce înseamnă că produsele certificate ecologic în țara terță respectivă sunt acceptate ca fiind ecologice și în UE. Țările care sunt incluse în prezent pe lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente sunt Argentina, Australia, Canada, Costa Rica, India, Israel, Japonia, Elveția, Tunisia, Noua Zeelandă și, începând cu 1 iunie 2012, Statele Unite.
- 17.** În plus, două regimuri noi de import sunt în curs de a fi introduse pentru a se oferi posibilitatea de a se importa produse ecologice și din țări terțe care nu au fost încă recunoscute. Acestea sunt: lista organismelor de control/autorităților de control recunoscute în scopul echivalenței (nepublicată, la momentul auditului) și lista organismelor de control/autorităților de control recunoscute în scopul conformității (termenul-limită până la care se pot primi cereri a fost prelungit până în octombrie 2014).
- 18.** Cel de al patrulea regim, autorizațiile de import, a fost stabilit doar cu caracter tranzitoriu prin Regulamentul (CEE) nr. 2083/92 al Consiliului. De atunci, termenul până la care se pot acorda autorizații de import a fost prelungit de mai multe ori¹⁹. Regulamentul actual, și anume Regulamentul (UE) nr. 1267/2011 din 6 decembrie 2011, prevede că nu se vor mai putea acorda autorizații de import începând cu 1 iulie 2014. Același regulament prevede că autorizațiile acordate începând cu 1 iulie 2012 expiră cel târziu după 12 luni de la data acordării. Totuși, acest regim de import este încă larg utilizat, având în vedere că diferitele state membre ale UE acordă, în fiecare an, aproximativ 4 000 de autorizații de import (în principal Germania, Franța, Italia, Țările de Jos și Regatul Unit).
- 19.** Implementarea corectă a procedurilor de control pentru importuri (astfel încât să se garanteze că produsele importate sunt cel puțin conforme cu norme echivalente privind producția și controlul) este importantă pentru asigurarea unei funcționări corespunzătoare a pieței interne, în condiții de concurență loială între produsele obținute în afara UE și cele obținute în interiorul UE.

¹⁹ Regulamentul (CEE) nr. 2083/92 al Consiliului (JO L 208, 24.7.1992, p. 15) prevedea data de 31 iulie 1995 ca termen-limită până la care erau permise autorizațiile de import; acest termen a fost prelungit până la 31 decembrie 2002, 31 decembrie 2005 și, respectiv, 31 decembrie 2006 prin Regulamentul (CE) nr. 1935/95 al Consiliului (JO L 186, 5.8.1995, p. 1), prin Regulamentul (CE) nr. 1804/1999 al Consiliului (JO L 222, 24.8.1999, p. 1) și prin Regulamentul (CE) nr. 1567/2005 al Consiliului (JO L 252, 28.9.2005, p. 1); Regulamentul (CE) nr. 1991/2006 al Consiliului (JO L 411, 30.12.2006, p. 18) prelungea termenul până la un an de la data publicării primei liste a autorităților și a organismelor de control recunoscute în scopul echivalenței; Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei (JO L 334, 12.12.2008, p. 25) a fixat termenul pentru 1 ianuarie 2013.

AUDITUL

SFERA AUDITULUI

- 20.** Auditul s-a axat pe eficacitatea sistemului de control și pe modul în care instituțiile și organismele implicate (Comisia și autoritățile competente, organismele de acreditare și organismele de control din statele membre) și-au îndeplinit responsabilitățile. Întrebarea generală de audit viza să stabilească următorul aspect:

Sistemul de control pentru produsele ecologice este de așa natură încât furnizează o asigurare suficientă că cerințele-cheie privind producția ecologică, precum și cele privind procesarea, distribuția și importul produselor ecologice sunt respectate?

- 21.** Mai precis, auditul a avut drept obiectiv furnizarea de răspunsuri la următoarele întrebări:

- (a) Sunt procedurile de control care reglementează producția ecologică implementate în mod adecvat în cadrul UE:

- atunci când statele membre aprobă și supraveghează organismele de control?
- atunci când au loc schimburi de informații într-un stat membru, între statele membre sau între Comisie și statele membre?
- astfel încât trasabilitatea produselor să fie garantată?
- atunci când Comisia supraveghează sistemele de control ale statelor membre?

- (b) Sunt procedurile de control privind importul de astfel de produse implementate în mod adecvat:

- atunci când Comisia gestionează lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente?
- atunci când statele membre acordă autorizații de import?
- atunci când organismele de control din UE verifică, la nivel individual, dacă importatorii îndeplinesc cerințele necesare?

- 22.** În ceea ce privește procedurile de control care reglementează producția ecologică în cadrul UE, auditul a avut în vedere perioada începând cu luna din care se aplică Regulamentul (CE) nr. 834/2007, și anume ianuarie 2009. Pentru procedurile de control privind importul de produse ecologice, auditul a examinat perioada începând cu luna intrării în vigoare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91²⁰, astfel cum a fost modificat (și anume, începând cu luna iunie 1991 pentru lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente și începând cu luna iulie 1992 pentru autorizațiile de import).

²⁰ Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului din 24 iunie 1991 privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acesteia pe produsele agricole și alimentare (JO L 198, 22.7.1991, p. 1).

ABORDAREA AUDITULUI

23. Colectarea probelor de audit s-a efectuat prin intermediul următoarelor activități:

- o examinare a dosarelor Comisiei, inclusiv o analiză a documentației primite de Comisie din partea unor țări terțe în contextul diferitelor regimuri de import, și reuniuni cu reprezentanți ai serviciilor Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală (DG AGRI) și Direcția Generală Sănătate și Consumatori (DG SANCO - Oficiul Alimentar și Veterinar).
- vizite de audit în șase state membre (Regatul Unit - Anglia, Germania - Renania de Nord-Westfalia, Italia - Emilia-Romagna, Spania - Andaluzia, Franța și Irlanda²¹). Aceste vizite au inclus analize documentare, reuniuni cu autoritățile competente, cu organismele de acreditare și cu două organisme de control din sectorul privat, pentru fiecare stat membru în parte, precum și vizite la fața locului la producători, procesatori și importatori. În ceea ce privește vizitele la fața locului, auditorii i-au însoțit pe inspectori în inspecțiile acestora, cu scopul de a evalua calitatea inspecției și de a înțelege modul în care aceștia realizează controlul documentelor și controalele privind practicile de producție.
- controale de trasabilitate pentru 85 de produse pentru a verifica dacă (a) era posibil să se identifice întregul lanț de operatori care participaseră la furnizarea produselor respective, (b) toți operatorii primiseră certificarea ecologică și (c) toți operatorii făcuseră obiectul unei vizite de inspecție în cursul anului precedent (pentru mai multe detalii, a se consulta anexa I).
- teste de laborator pentru 73 de produse pentru a verifica procedurile pe care organismele de control le desfășoară atunci când prelevează probe și când interpretează rezultatele de laborator (pentru mai multe detalii, a se consulta anexa II).
- un raport de evaluare întocmit de un expert recunoscut la nivel internațional, contractat de Curte (raportul s-a axat pe calitatea procedurilor pe care organismele de control le-au desfășurat atunci când au efectuat teste de laborator și pe interpretarea rezultatelor de laborator pentru cele 73 de produse).
- examinarea planurilor de control naționale multianuale disponibile și a rapoartelor anuale aferente transmise Comisiei de către cele 27 de state membre.

²¹ Selecția statelor membre vizitate a avut la bază relevanța pe care o prezintă acestea în cadrul pieței UE din acest domeniu (a se vedea punctul 2). Irlanda a fost selectată în scopul testării metodologiei de audit și al optimizării acesteia.

²² JO C 279, 11.11.2005, p. 1.

²³ <http://eca.europa.eu>

AUDITURI ANTERIOARE

24. Curtea a publicat Raportul special nr. 3/2005 privind dezvoltarea rurală: verificarea cheltuielilor de agromediu²², care a acoperit o parte din sistemul de control privind producția ecologică (a se vedea punctul 43), și Raportul special nr. 7/2011 privind conceperea și gestionarea sprijinului pentru agromediu²³.

OBSERVAȚII

IMPLEMENTAREA PROCEDURILOR DE CONTROL CARE REGLEMENTEAZĂ PRODUCȚIA ECOLOGICĂ ÎN CADRUL UE

DEFICIENȚE IDENTIFICATE LA NIVELUL PRACTICILOR UTILIZATE DE STATELE MEMBRE PENTRU APROBAREA ȘI SUPRAVEGHEREA ORGANISMELOR DE CONTROL

25. Autoritățile competente din statele membre ar trebui să dețină proceduri documentate de aprobare și de supraveghere a organismelor de control pentru a se asigura că cerințele prevăzute de reglementări sunt respectate. Ele ar trebui să promoveze, de asemenea, aplicarea bunelor practici. Organismele de control (sau autoritățile de control, astfel cum sunt cunoscute în cazul sistemelor publice) reprezintă elementul central al sistemului de control. În cadrul activităților lor de control al operatorilor ecologici, organismele de control trebuie să respecte reglementările UE.

CASETA 1

EXEMPLE DE PROCEDURI DE APROBARE ȘI DE SUPRAVEGHERE CARE AU ÎNREGISTRAT ÎNTÂRZIERI ȘI CARE NU AU FOST DETALIATE ÎN MOD SUFICIENT, DESFĂȘURATE DE AUTORITĂȚILE COMPETENTE

În Regatul Unit, procedurile derulate de autoritatea competentă pentru aprobarea și supravegherea organismelor de control au fost aprobate în mod oficial abia la 18 octombrie 2010, în timp ce Regulamentul (CE) nr. 834/2007 privind producția ecologică a devenit aplicabil începând cu ianuarie 2009.

În Franța, autoritatea competentă nu stabilise proceduri sau liste de verificare care să fie utilizate în scopul validării planurilor de control ale organismelor de control; planul de control este documentul-cheie depus de organismele de control.

În Spania - Andaluzia, autoritatea competentă nu dispunea de liste de verificare pentru supravegherea organismelor de control în conformitate cu articolul 27 alineatele (8) și (9) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 (de exemplu, verificarea faptului dacă, pentru fiecare operator, se realizează inspecții cel puțin o dată pe an) sau în conformitate cu alte proceduri care pot constitui bune practici, cum ar fi verificarea politicii de prelevare de probe, verificarea rezultatelor analizelor sau verificarea modului în care are loc schimbul de informații între organismul de control și alte entități.

În Irlanda, procedurile de aprobare a organismelor de control nu specificau ce verificări anume ar trebui să fie efectuate și se refereau doar la activitatea administrativă necesară pentru prelucrarea noilor cereri. Nu exista nicio procedură pentru retragerea aprobării organismelor de control.

PROCEDURILE DE APROBARE/DE RETRAGERE A APROBĂRII SAU DE SUPRAVEGHERE A ORGANISMELOR DE CONTROL NU SUNT DOCUMENTATE ÎN MOD ADECVAT

- 26.** Autoritățile competente aprobă organismele de control și le delegă sarcini de control, cu condiția să fi obținut o asigurare suficientă că acestea funcționează în conformitate cu cerințele prevăzute în reglementările UE. Una dintre cerințele esențiale referitoare la organismele de control este că acestea trebuie să fie acreditate. Organismele de acreditare acordă acreditarea inițială, monitorizând ulterior dacă organismele de control continuă să îndeplinească cerințele necesare pentru a fi acreditate. Autoritățile competente sunt însă cele cărora le revine responsabilitatea finală pentru supravegherea organismelor de control și pentru monitorizarea faptului că cerințele prevăzute de reglementările UE continuă să fie îndeplinite.
- 27.** Curtea a efectuat auditul în șase state membre care dețin un sistem de organisme private de control și a constatat că, în trei dintre aceste state, procedurile de aprobare, de retragere a aprobării și de supraveghere a organismelor de control nu erau detaliate în mod suficient (de exemplu, procedurile care descriu în detaliu verificările care trebuie efectuate în vederea validării planurilor de control ale organismelor de control sau în vederea efectuării controalelor la fața locului la nivelul fiecărui organism de control). Într-un caz, procedurile respective nu fuseseră actualizate în timp util (a se vedea **caseta 1**).

AUTORITĂȚILE COMPETENTE NU DISPUN DE INFORMAȚII SUFICIENTE PENTRU A SE ASIGURA CĂ TOȚI OPERATORII FAC OBIECTUL UNEI INSPECȚII CEL PUȚIN O DATĂ PE AN, ASTFEL CUM PREVEDE REGULAMENTUL APLICABIL

- 28.** Organismele de control răspund de inspecția operatorilor și de acordarea certificării ecologice în conformitate cu normele UE. Una dintre cerințele-cheie este că organismele de control/autoritățile de control trebuie să efectueze inspecții la nivelul operatorilor, indiferent dacă aceștia sunt producători, procesatori sau importatori, cel puțin o dată pe an [articolul 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007]. Prin respectarea acestei cerințe, se urmărește garantarea pentru consumatori a faptului că operatorii respectă în mod permanent normele privind producția ecologică.

Regulamentul (CE) nr. 834/2007, **articolul 27 - Sistemul de control**

„(3) [...] cu excepția comercianților cu ridicata ce vând produse preambalate și a operatorilor care vând consumatorilor sau utilizatorilor finali în înțelesul articolului 28 alineatul (2), toți operatorii fac obiectul unei verificări cel puțin o dată pe an.”

29. Rolul autorităților competente presupune ca acestea să supravegheze dacă organismele de control respectă această obligație. Cu toate acestea, autoritățile competente nu dispun de informații suficiente pentru a supraveghea în mod corespunzător acest aspect deoarece:

- (a) Informațiile furnizate de organismele de control în conformitate cu articolul 27 alineatul (14) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 sunt neadecvate, astfel încât ele nu permit verificarea acestei cerințe. De exemplu, rapoartele de sinteză înaintate autorităților competente menționează numărul total al controalelor desfășurate în cursul anului. Această informație nu ia în calcul faptul că operatorii pot intra sau ieși din sistemul de control în cursul anului și, în consecință, nu permite verificarea faptului dacă fiecare operator individual a făcut obiectul unei vizite de inspecție în anul respectiv; și

Regulamentul (CE) nr. 834/2007, articolul 27 - Sistemul de control

„(14) În fiecare an până la 31 ianuarie, autoritățile și organismele de control transmit autorităților competente o listă de operatori care au reprezentat obiectul controalelor efectuate până la 31 decembrie anul precedent. În fiecare an până la 31 martie, se înaintează un raport de sinteză privind activitățile de control desfășurate pe parcursul anului precedent.”

- (b) Unele autorități competente se bazează pe activitatea desfășurată de organismele de acreditare, însă rapoartele de evaluare prezentate de acestea din urmă nu conțin informații suficiente pentru a confirma că cerința privind inspecția anuală este respectată. Adesea, organismele de acreditare se bazează mai curând pe descrierea procedurilor aplicate de organismele de control decât pe verificarea faptului dacă aceste proceduri sunt puse efectiv în practică. În plus, în contextul ciclului de acreditare, care durează între patru și cinci ani, nu este obligatoriu ca cerința UE privind inspecția anuală să fie verificată în fiecare an.

Procedurile și practicile organismelor de control privind inspecția operatorilor ar putea fi îmbunătățite **30.** În conformitate cu dispozițiile articolului 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și ale articolului 65 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008, organismele de control ar trebui să realizeze în mod sistematic o **evaluare a riscului pentru fiecare operator în parte, în raport cu o serie de factori de risc** legați de natura operațiunilor desfășurate (factori precum cantitatea produselor în cauză și riscul de a schimba produsele ecologice cu produse convenționale), cu scopul de a decide dacă să efectueze sau nu vizite de inspecție suplimentare (în plus față de vizitele de inspecție anuale, a se vedea punctul 28). Constatarea unei frecvențe ridicate de neregularități pentru un anumit produs sau pentru un anumit tip de activitate ar trebui să ducă, ulterior, la o monitorizare crescută, concretizată sub forma unor vizite de control prin sondaj la operatori cu același profil de activitate. Cu toate acestea, șapte dintre cele 12 organisme de control vizitate în cadrul auditului nu iau în considerare niciun factor de risc legat de natura operațiunilor desfășurate de operatori atunci când decid dacă să efectueze sau nu vizite de inspecție suplimentare.

Regulamentul (CE) nr. 834/2007, articolul 27 - Sistemul de control

„(3) În contextul prezentului regulament, natura și frecvența controalelor este stabilită în baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor și a încălcării obligațiilor prevăzute de prezentul regulament [...]”

Regulamentul (CE) nr. 889/2008, **articolul 65 - Controale pe teren**

„(4) Mai mult, autoritatea sau organismul de control efectuează vizite de control prin sondaj, neanunțate în cele mai multe cazuri, bazate pe evaluarea generală a riscului de nerespectare a regulilor de producție ecologică, luând în considerare cel puțin rezultatele controalelor anterioare, cantitatea produselor în cauză și riscul de a schimba produsele.”

- 31.** Deși nu este prevăzută în reglementări, **rotația inspectorilor** reprezintă o bună practică de gestionare în cadrul organismelor de control, reducând riscul de familiaritate excesivă între inspector și operator. Rezultatele auditului indică însă că doar patru dintre cele 12 organisme de control vizitate definiseră proceduri privind rotația inspectorilor (a se vedea **caseta 2**).

CASETA 2

EXEMPLU DE ORGANISM DE CONTROL CARE NU APLICĂ ROTAȚIA INSPECTORILOR

În Italia, unul dintre organismele de control vizitate nu a impus rotația obligatorie a inspectorilor după un anumit număr de ani, în ciuda măsurii corective pe care ar fi trebuit să o pună în aplicare în urma avertismentului primit în 2009 din partea uneia dintre autoritățile competente, în cadrul activităților acestora de supraveghere, din regiunea respectivă. Organismul de control a indicat că se întreprind demersuri în vederea stabilirii unei rotații a inspectorilor, de exemplu, la fiecare patru ani.

TESTAREA REZIDUURILOR POATE FI UTILIZATĂ ÎNTR-UN MOD MAI EFICACE DREPT INSTRUMENT DE CONTROL AL PROCESELOR DE PRODUCȚIE

- 32.** Restricțiile privind utilizarea de substanțe chimice sau de alte substanțe reprezintă o cerință-cheie în ceea ce privește metodele de producție ecologică. Testarea reziduurilor poate furniza dovezi, atunci când există incertitudini, cu privire la utilizarea de substanțe neautorizate, cum ar fi pesticide interzise, organisme modificate genetic, aditivi alimentari sau substanțe medicamentoase. Testarea reziduurilor este unul dintre instrumentele pe care le au la dispoziție organismele de control pentru a se asigura că normele privind producția, astfel cum sunt specificate în diversele reglementări, sunt respectate. Reglementările aplicabile nu prevăd un număr minim de teste de laborator care să fie efectuate, ci doar obligația de a se efectua aceste teste atunci când există suspiciuni potrivit cărora s-ar fi utilizat produse neautorizate în producția ecologică. În consecință, organismele de control au interpretări diferite cu privire la circumstanțele în care se poate considera că există suspiciuni, astfel încât ele utilizează acest instrument în mod diferit.

CASETA 3

EXEMPLE DE ORGANISME DE CONTROL CARE DISPUN DE UN PLAN ADECVAT DE EȘANTIONARE PENTRU TESTELE DE LABORATOR

În Italia, cele două organisme de control vizitate elaboraseră un plan de eșantionare în vederea analizei de rutină de laborator a produselor. Planul lor de eșantionare era stabilit pe baza unei analize a riscurilor. În cazul operatorilor care prezentau un risc scăzut, se prelevau probe doar în cazul în care existau suspiciuni. Pentru operatorii cu risc mediu, se prelevau probe doar pentru un procentaj din numărul total de astfel de operatori, în timp ce pentru operatorii cu risc ridicat, se prelevau probe pentru fiecare dintre aceștia.

În Franța, unul dintre organismele de control vizitate întocmește în fiecare an, pe baza unei analize a riscurilor, un program de teste de laborator, luând în considerare atât eventualele avertizări, cât și rezultatele din anii anteriori. Începând cu 2009, comisia de certificare elaborează un program de testare provizoriu în care se specifică numărul minim de probe prelevate care trebuie analizate, precum și numărul minim de teste care trebuie efectuate pe baza acestor probe prelevate.

Un al doilea organism de control vizitat în Franța dispune de o strategie de testare, care este prevăzută în planul de control și care stabilește circumstanțele în care se poate dicta efectuarea unei analize. Printre aceste circumstanțe se numără o serie de situații speciale precum existența unor operatori micști (care își desfășoară activitatea atât în domeniul agriculturii ecologice, cât și în cel al agriculturii convenționale) și riscul ca produsele ecologice în cauză să conțină organisme modificate genetic. Persoana responsabilă pregătește, în fiecare an, un ghid de recomandări privind testarea în sectorul agriculturii ecologice, acesta fiind utilizat pentru a îmbunătăți modul în care numărul și tipul testelor sunt stabilite. Decizia de a efectua sau nu o analiză rămâne la alegerea inspectorului. Comisia de certificare stabilește un buget anual pentru efectuarea de teste, iar fiecărui inspector/auditor îi este alocat un buget anual propriu, în funcție de tipologia sectorului vizat.

33.

Pentru a evalua sistemul de testare a reziduurilor în statele membre vizitate, Curtea a achiziționat o gamă diversă de produse și a solicitat statelor membre să aplice testele pe care le efectuează în mod normal pentru a detecta substanțe neautorizate (a se vedea **anexa II** pentru mai multe detalii). Rezultatele testelor și metodologiile utilizate au fost ulterior evaluate de un expert independent. Curtea a observat că, în cazul unui anumit număr de organisme de control, se aplică bune practici privind testarea reziduurilor. În cazul celorlalte organisme de control, se mai pot aduce îmbunătățiri în vederea utilizării de bune practici:

- (a) Procedurile utilizate de organismele de control care au fost auditate la fața locului în două dintre statele membre vizitate pot fi considerate bune practici, întrucât ele definesc un plan de eșantionare anual sau multianual orientat spre risc pentru testele de laborator de rutină, chiar dacă legislația UE privind agricultura ecologică prevede eșantionarea doar în cazul în care există suspiciuni (a se vedea **caseta 3**). Cu toate acestea, cinci organisme de control vizitate nu dispun de planuri de eșantionare care să definească un **număr minim de analize** sau care să fie bazat pe o analiză a riscurilor.
- (b) Toate organismele de control vizitate prelevează probe pentru a verifica dacă s-au utilizat pesticide sau îngrășăminte, acestea reprezentând o parte din **substanțele** care nu sunt autorizate de legislația UE pentru producția ecologică; cu toate acestea, unul dintre organismele de control nu efectuează teste pentru a verifica dacă s-au utilizat alte substanțe precum aditivi alimentari și aditivi destinați hranei pentru animale sau adjuvanți tehnologici.
- (c) Rezultatele analitice necesită întotdeauna o **interpretare** calificată²⁴. Curtea a observat că procedurile a două organisme de control vizitate nu descriu în mod adecvat modul în care să se interpreteze rezultatele analitice și nici acțiunile care să fie întreprinse în cazul în care aceste rezultate sunt pozitive.
- (d) Tipul de probe prelevate (de exemplu, alimente, frunze, sol) și momentul prelevării trebuie să țină cont de ipoteza conform căreia utilizarea substanțelor interzise a avut loc într-o anumită etapă din cadrul producției sau al procesării²⁵. De exemplu, analiza frunzelor sau a solului va furniza adesea rezultate mult mai bune decât analiza unei recolte sau a unui produs transformat (de exemplu, gem). Majoritatea organismelor de control, referitor la care această chestiune a fost examinată, țin seama de tipul de probe prelevate pentru a valorifica la maximum utilizarea analizei. Cu toate acestea, în Spania, unul dintre organismele de control vizitate se limitează, acolo unde este posibil, doar la produsele finale în ceea ce privește prelevarea de probe, această procedură fiind în detrimentul **controalelor menite să testeze procesele de producție**.

²⁴ În cazul în care rezultatele analitice sunt pozitive, este important să se identifice posibila sursă de contaminare și să se întreprindă măsuri pentru a se evita contaminarea în viitor.

²⁵ Pesticidele moderne sunt astfel concepute încât să se descompună rapid, iar recomandările privind utilizarea lor sunt concepute astfel încât să reducă la minimum reziduurile de pesticide. Majoritatea pesticidelor utilizate nu lasă reziduuri detectabile în produsele finale.

- 34.** De asemenea, Curtea a constatat că două din zece organisme de control pentru care această chestiune a fost examinată nu aplicau proceduri adecvate pentru prelevarea de probe și pentru analiză. În Spania, cele două organisme de control vizitate nu prelevează mai mult de o probă de la operatori. Această practică nu este în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatele (5) și (6) din Regulamentul nr. 882/2004; mai mult, aceasta plasează organismul de control într-o poziție vulnerabilă în cazul în care operatorul decide să conteste rezultatele, întrucât nu există probe suplimentare cu aceleași caracteristici (contraeșantion) pe care să se poată efectua noi teste. Curtea consideră că autoritățile competente ar putea să își îmbunătățească rolul de aprobare și de supraveghere, asigurându-se că cerințele prevăzute de legislația UE, precum cele menționate anterior, sunt îndeplinite de organismele de control.

Regulamentul (CE) nr. 882/2004, articolul 11 - Metode de prelevare de probe și analiză

„(5) Autoritățile competente stabilesc proceduri adecvate pentru a garanta dreptul operatorilor din sectorul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar ale căror produse fac obiectul prelevării de probe și analizei de a solicita un raport de expertiză suplimentar, fără a aduce atingere obligației autorităților competente de a lua măsuri prompte în caz de urgență.

(6) În special, acestea se asigură că operatorii din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar pot obține un număr suficient de probe pentru un raport de expertiză suplimentar, exceptând cazurile în care acest lucru este imposibil, de exemplu în cazul produselor extrem de perisabile sau în cazul în care există numai o cantitate foarte redusă de substrat.”

ÎN CADRUL UNUI STAT MEMBRU, ÎNTRE STATELE MEMBRE ȘI CHIAR ÎN CADRUL ORGANISMELOR DE CONTROL, EXISTĂ DIFERENȚE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE DEFINIREA SITUAȚIILOR DE ÎNCĂLCARE A OBLIGAȚIILOR ȘI A CAZURILOR DE NEREGULI, PRECUM ȘI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SANȚIUNILE AFERENTE APLICATE

- 35.** În mai multe state membre, autoritățile competente nu au definit în detaliu categoriile de neconformitate și de sancțiuni aferente (Germania, Franța și Regatul Unit). În consecință, fiecare organism de control din cadrul unui stat membru definește cazurile de neconformitate și aplică sancțiuni în mod diferit. Această situație duce la situații în care, în cadrul unuia și aceluiași stat membru, operatori care au săvârșit o încălcare identică sunt sancționați în mod diferit.

- 36.** Diferitele organisme de control aplică sancțiuni diferite pentru cazuri identice de neconformitate sau nu aplică sancțiunea corespunzătoare (conform planului lor de control sau instrucțiunilor autorității competente) ori aplică sancțiuni care nu sunt prevăzute în planul lor de control (a se vedea **caseta 4**).
- 37.** O serie de studii efectuate de experți din mediul academic au subliniat existența unor diferențe considerabile de la un organism de control la altul în ceea ce privește rezultatele controalelor²⁶. Curtea a observat că, în 2009, un organism de control dintr-un stat membru nu retrăsese certificarea ecologică pentru niciunul dintre cazurile de neconformitate și luase doar trei decizii de suspendare (echivalentul a 0,38 de retrageri sau suspendări per 1 000 de operatori), în timp ce un alt organism de control dintr-un alt stat membru luase, în același an, 5,26 decizii de retragere sau de suspendare per 1 000 de operatori. Astfel de diferențe la nivelul rezultatelor controalelor ar putea fi monitorizate și urmărite, în mod util, de autoritățile competente, în primă instanță, și, apoi, de Comisie, la nivelul UE, în cadrul desfășurării activităților lor de supraveghere.

²⁶ *Supervision of an organic control system in Europe – an analysis of German control data* (Supervizarea unui sistem de control privind producția ecologică în Europa – o analiză a datelor de control din Germania), proiect CERTCOST, prezentare în cadrul Biofach, Nürnberg, 19.2.2010, „Monitoring of the organic control system in Germany – an opportunity to increase consumer’s trust” (Monitorizarea sistemului de control privind producția ecologică în Germania – o oportunitate de a consolida încrederea consumatorilor), *Jahrbuch der Österreichischen Gesellschaft für Agrarökonomie*, Zorn et al., 2010, volumul 19(1), pp. 71-80.

CASETA 4

EXEMPLE DE SANȚIUNI APLICATE DIFERITE

Nerespectarea unei anumite cerințe privind producția animală²⁷ duce, în Italia, la „retragerea etichetării ecologice”, în timp ce, în Franța, în cazul unui organism de control, ar duce la o „avertizare”, iar un alt organism de control, tot în Franța, ar aplica o procedură de „solicitare de acțiuni corective”. Auditorii au identificat exemple în care, pentru nerespectarea cerinței respective, în Italia, operatorii erau sancționați cu „retragerea etichetării ecologice” – ceea ce însemna că aceștia nu mai erau autorizați să își vândă produsele ca fiind produse ecologice –, în timp ce, pentru cazuri identice de neconformitate, în Franța, operatorii puteau să își vândă în continuare produsele ca produse ecologice.

În Italia, unul dintre organismele de control vizitate includea în rapoartele sale de inspecție privind producătorii o secțiune intitulată „Recomandări și măsuri pentru punerea în aplicare a reglementărilor”, în plus față de secțiunea care enumera cazurile de neconformitate. Auditorii au identificat un exemplu în care o neconformitate fusese raportată în cadrul acestei secțiuni în loc să fie clasificată și sancționată conform procedurilor.

²⁷ Conform articolului 24 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008, perioada de retragere dintre ultima administrare a unui produs veterinar alopatric unui animal în condiții normale de utilizare și producția alimentară produsă ecologic de la animalul respectiv trebuie să fie de două ori perioada legală de retragere sau, în cazul în care această perioadă nu este specificată, de 48 de ore.

S-AU IDENTIFICAT NEAJUNSURI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SCHIMBUL DE INFORMAȚII CARE ARE LOC ÎN CADRUL UNUI STAT MEMBRU, ÎNTRE STATELE MEMBRE ȘI COMISIE ȘI ÎNTRE STATELE MEMBRE

- 38.** Fluxul de informații este o parte esențială a sistemului de control. Fără un flux de informații adecvat, există riscul ca sistemul de control să nu funcționeze în mod eficace. Secțiunile următoare prezintă constatările Curții cu privire la două dintre nivelurile pe care aceasta le consideră a fi cele mai relevante: fluxul de informații dintre sistemul de control privind producția ecologică și sistemul de control privind plățile de agromediu și fluxul de informații între statele membre, pe de o parte, și între statele membre și Comisie, pe de altă parte.

FLUXUL DE INFORMAȚII DINTRE SISTEMUL DE CONTROL PRIVIND PRODUCȚIA ECOLOGICĂ ȘI SISTEMUL DE CONTROL PRIVIND PLĂȚILE DE AGROMEDIU NECESITĂ ÎMBUNĂTĂȚIRI

- 39.** În cadrul pilonului de dezvoltare rurală al politicii agricole comune, anumite practici ale agriculturii ecologice sunt eligibile pentru sprijin prin intermediul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală. Articolul 36 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1975/2006²⁸ prevede realizarea unui schimb de informații între serviciile și organizațiile implicate în efectuarea controalelor privind criteriile de eligibilitate pentru acest sprijin.

Regulamentul (CE) nr. 1975/2006, articolul 36 - Raportarea către agenția de plată a controalelor efectuate

„(1) În cazul în care controalele nu se efectuează de către agenția de plată, statul membru se asigură că aceasta din urmă primește suficiente informații privind controalele menționate. Este de competența agenției de plată să își definească nevoile de informare în acest sens.

[...].”

²⁸ Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 al Comisiei din 7 decembrie 2006 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a eco-condiționalității în ceea ce privește măsurile de sprijin pentru dezvoltarea rurală (JO L 368, 23.12.2006, p. 74).

- 40.** În două state membre vizitate, fluxul de informații dintre sistemul de control privind producția ecologică²⁹ și sistemul de sprijin pentru măsurile de dezvoltare rurală³⁰ privind subvențiile pentru agricultura ecologică acordate în cadrul măsurilor de agromediu era insuficient. În Franța, rezultatele controalelor efectuate de organismele de control nu sunt comunicate agenției de plată care gestionează subvențiile de agromediu. Prin urmare, există riscul ca neconformitățile care afectează condițiile de eligibilitate pentru plățile de agromediu și care sunt detectate de un organism de control să nu ducă la o reducere a plăților sau la o recuperare a plăților neconforme. O situație similară există și în Regatul Unit, unde nu există un flux bidirecțional de informații și unde există riscul ca neconformitățile privind practicile de agricultură ecologică care sunt detectate de agenția de plată în urma inspecțiilor acestora să nu ducă la impunerea de sancțiuni din partea organismului de control. Comisia a admis de asemenea existența unor deficiențe în acest domeniu (a se vedea punctul 53).

²⁹ Reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și prin regulamentele sale de punere în aplicare.

³⁰ Reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1) și prin regulamentele sale de punere în aplicare.

RAPOARTELE PREZENTATE DE STATELE MEMBRE NU SUNT ÎN TOTALITATE CONFORME CU CERINȚELE PREVĂZUTE ÎN REGLEMENTĂRI

- 41.** Statele membre trebuie să îndeplinească diferite obligații de raportare:

- Raportarea anuală privind punerea în aplicare a planurilor de control naționale multianuale, care include informații cu privire la controalele și auditurile realizate, precum și cu privire la neconformități și sancțiuni [articolul 44 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004].

Regulamentul (CE) nr. 882/2004, **articolul 44 - Rapoarte anuale**

„(3) Statele membre finalizează rapoartele și le transmit Comisiei în termen de șase luni de la sfârșitul anului pentru care sunt redactate rapoartele.”

- Raportarea cu privire la neregulile sau încălcările ce afectează statutul ecologic al unui produs [articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007].

Regulamentul (CE) nr. 834/2007, **articolul 30 - Măsuri adoptate în caz de încălcări și nereguli**

„(2) Informațiile privind neregulile sau încălcările ce afectează statutul ecologic al unui produs se comunică de îndată între organismele de control, autoritățile de control, autoritățile competente și statele membre în cauză și, după caz, Comisiei.

Nivelul de comunicare depinde de gravitatea și amploarea neregulii sau a încălcării constatate.

[...].”

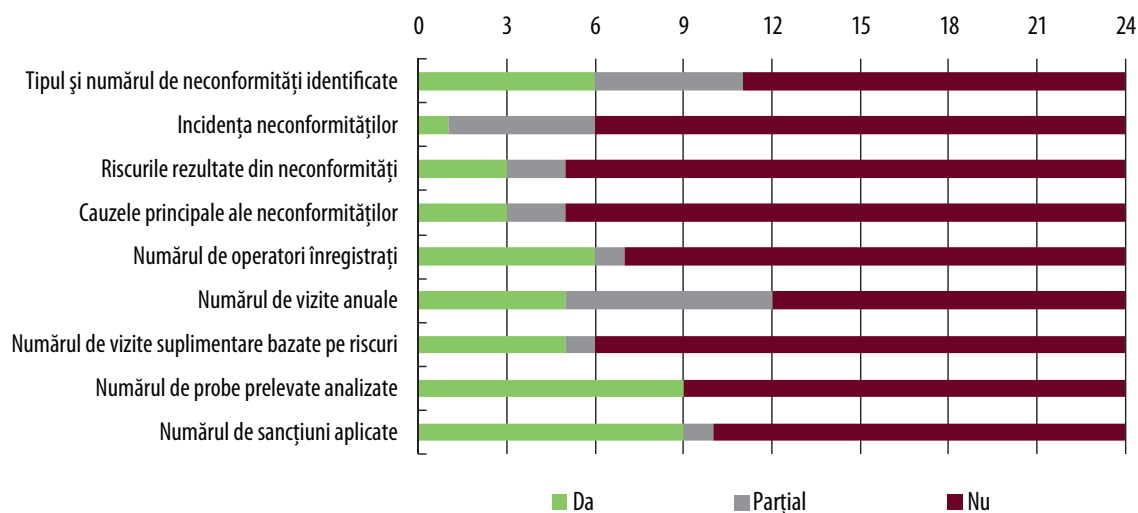
42.

Majoritatea statelor membre raportează Comisiei cu privire la punerea în aplicare a planurilor de control multianuale cu o întârziere semnificativă față de termenele prevăzute în reglementări. La începutul anului 2011, două state membre nu furnizaseră încă rapoartele respective pentru 2009. În ceea ce privește conținutul rapoartelor, statele membre au obligația de a urma orientările Comisiei³¹ la elaborarea raportului anual și trebuie să includă în aceste rapoarte un minimum de informații cu privire la neconformitățile detectate, la operatorii înregistrați în agricultura ecologică, la vizitele de inspecție efectuate, la probele prelevate analizate și la sancțiunile aplicate. Cu toate acestea, în practică, informațiile referitoare la sistemul de control privind producția ecologică cuprinse în rapoartele anuale sunt foarte limitate. Majoritatea statelor membre nu furnizau o analiză a neconformităților detectate și nici date fundamentale privind sectorul producției ecologice (a se vedea **figura 4**).

³¹ Decizia Comisiei 2008/654/CE din 24 iulie 2008 privind liniile directoare pentru asistarea statelor membre în elaborarea raportului anual cu privire la planul de control național multianual integrat prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 214, 9.8.2008, p. 56).

FIGURA 4

NUMĂRUL DE STATE MEMBRE CARE AU INCLUS, ÎN RAPOARTELE LOR ANUALE CELE MAI RECENTE DISPONIBILE¹, INFORMAȚII CU PRIVIRE LA PUNCTELE URMĂTOARE²

¹ În februarie 2011, Curtea a avut la dispoziție următoarele rapoarte – (i) *raportul anual 2009*: Estonia (raportul nu a putut fi însă analizat din cauza unor probleme de natură tehnică apărute la citirea fișierelor); (ii) *raportul anual 2008*: Austria, Franța, Letonia, Malta, Polonia și Suedia; (iii) pentru 19 state membre, cel mai recent raport anual disponibil se referea la anul 2007; raportul anual al Bulgariei nu a putut fi însă analizat din cauza unor probleme de natură tehnică apărute la citirea fișierelor; (iv) pentru Portugalia, nu exista niciun raport disponibil.

² Nu au fost analizate rapoartele anuale ale Bulgariei, Estoniei și Portugaliei (a se vedea nota 1 la **figura 4**).

43. În Raportul special nr. 3/2005 privind dezvoltarea rurală: verificarea cheltuielilor de agromediu, Curtea a identificat mai multe deficiențe legate de raportarea pe care o realizează statele membre cu privire la agricultura ecologică³². La momentul auditului desfășurat de Curte în 2005, Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 prevedea ca statele membre să furnizeze un raport specific cu privire la producția ecologică. Această cerință a fost însă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 882/2004, care a integrat agricultura ecologică în cadrul global de raportare referitor la controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare. **Tabelul 2** prezintă o imagine generală asupra unora dintre constatările din raportul respectiv, alături de evaluarea Curții cu privire la situația din 2011. Cu toate acestea, chiar și ținând cont de cerințele de raportare modificate, rapoartele anuale prezentate de statele membre au în continuare un caracter nesatisfăcător.

³² Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 include agricultura ecologică în cadrul măsurilor de agromediu.

TABELUL 2

OBSERVAȚII CUPRINSE ÎN RAPORTUL SPECIAL NR. 3/2005, REFERITOARE LA RAPORTAREA EFECTUATĂ DE STATELE MEMBRE CU PRIVIRE LA AGRICULTURA ECOLOGICĂ, ÎNSOȚITE DE O EVALUARE A SITUAȚIEI CURENTE (A SE VEDEA TABELUL COMPLET ÎN ANEXA III)

Constatări cuprinse în RS nr. 3/2005	Court's assessment of the current situation in 2011
<i>Rapoarte anuale privind punerea în aplicare</i>	
Nu toate statele membre trimit rapoartele anuale.	Majoritatea statelor membre raportează cu o prea mare întârziere cu privire la activitățile lor de control.
Rapoartele anuale nu prezintă concluzii cu privire la funcționarea sistemului.	Informațiile referitoare la sistemul de control privind producția ecologică din aceste rapoarte anuale sunt în continuare foarte limitate.
Comisia recurge într-o măsură limitată la aceste rapoarte.	Examinarea rapoartelor anuale de către Comisie și feedbackul acesteia se axează în principal pe identificarea informațiilor lipsă, în detrimentul analizei rapoartelor din punctul de vedere al proiectării și al funcționării sistemului de control.
Calitatea nu este întotdeauna satisfăcătoare, întrucât aceste rapoarte conțin erori și neconcordanțe.	Rapoartele statelor membre sunt în continuare de o calitate nesatisfăcătoare.
Chiar dacă rapoartele ar fi complete și exacte, acestea nu ar furniza nicio asigurare cu privire la obiectivitatea și la eficacitatea inspecțiilor efectuate.	Comisia nu dispune de informații de bază necesare cu privire la funcționarea sistemului de control în statele membre.

- 44.** Regulamentul aplicabil prevede comunicarea imediată către alte state membre și către Comisia a **notificărilor** statelor membre cu privire la **neregulile și încălcările** ce afectează statutul ecologic al unui produs. Pentru ca un stat membru să poată trimite notificări cu privire la nereguli și încălcări care se presupune că ar proveni dintr-un alt stat membru, Comisia a creat Sistemul de informații privind agricultura ecologică (*Organic Farming Information System* - OFIS). În ciuda faptului că această comunicare se cere să fie „immediată”, intervalul de timp cuprins între momentul identificării neregulii sau a încălcării și data la care aceasta este notificată prin intermediul OFIS diferă în mod semnificativ de la un caz la altul, variind între aproximativ o lună și șapte luni. Unul dintre motivele care stau la baza acestor intervale de timp diferite este că, în practică, statele membre interpretează în mod diferit momentul începând cu care se aplică termenul „immediat”. De exemplu, în cazul detectării de substanțe neautorizate, nu este clar dacă notificarea ar trebui să aibă loc (i) în urma primelor rezultate de laborator sau (ii) în urma rezultatelor de laborator obținute la a doua testare și care le confirmă pe primele.
- 45.** Odată ce o notificare este efectuată în cadrul OFIS, Comisia se așteaptă ca țara notificată să investigheze posibilele cauze ale neregulii și să răspundă prin intermediul OFIS în termen de 30 de zile³³. Nici **răspunsurile** statelor membre la **notificări** nu au loc în timp util. La 20 ianuarie 2011, existau 38 de notificări încă neînchise. Pentru 36 dintre aceste notificări, termenul-limită de răspuns nu fusese respectat. În total, în 2009 și în 2010, s-au efectuat 100 de notificări în OFIS cu privire la nereguli în cadrul UE. Pentru cazurile în care s-a primit un răspuns din partea statului membru notificat, intervalul de timp mediu cuprins între momentul notificării și data răspunsului era de 106 zile.

DIFICULTĂȚI ÎNTÂMPINATE ÎN ASIGURAREA TRASABILITĂȚII PRODUSELOR

- 46.** Statele membre au obligația de a asigura trasabilitatea produselor ecologice în conformitate cu articolul 27 alineatul (13) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Trasabilitatea produselor alimentare este menționată de Comisie ca fiind unul dintre elementele importante în ceea ce privește asigurarea încrederii consumatorilor³⁴; ea permite verificarea faptului că totalitatea operatorilor implicați în toate etapele de producție, preparare și distribuție aplică cerințele UE privind producția ecologică. Atunci când se identifică o neconformitate, trasabilitatea permite identificarea sursei acesteia și izolarea problemei, evitând, astfel, ca produsele în cauză să ajungă la consumatori (a se vedea **cazetele 5 și 6**).

³³ Astfel cum este stabilit în „Procedura de urmărire a notificărilor primite din partea statelor membre în conformitate cu articolul 92 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008 cu privire la măsurile care trebuie luate în caz de încălcări sau de nereguli”, convenită în cadrul SCOF la 28-29 ianuarie 2009.

³⁴ http://ec.europa.eu/agriculture/organic/the-farm/farm-fork_ro și http://www.trace.eu.org/doc/TRACE_consumer-info-EA.pdf

Regulamentul (CE) nr. 834/2007, articolul 27 - Sistemul de control

„(13) Statele membre se asigură că sistemul de control instituit permite trasabilitatea fiecărui produs în toate etapele de producție, preparare și distribuție, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, în special pentru a garanta consumatorilor că produsele ecologice au fost realizate în conformitate cu cerințele impuse de prezentul regulament.”

47. În toate statele membre vizitate, organismele de control au inclus în controalele lor verificări ce vizau identificarea furnizorului și a clienților, scopul fiind acela de a controla dacă operatorul își îndeplinește obligațiile privind documentele contabile³⁵. Autoritățile competente din statele membre efectuează de asemenea controale de supraveghere. Unele autorități competente desfășoară ele însele controale de trasabilitate la nivelul produsului final (Spania, Franța, Italia), în timp ce în alte state membre, autoritățile competente includ, în cadrul activităților lor de supraveghere de la nivelul organismelor de control, verificări ale documentației obligatorii legate de trasabilitate (Germania, Italia).

³⁵ Astfel cum este definit la articolul 66 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

CASETA 5

BUNE PRACTICI: BAZE DE DATE ONLINE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA TRASABILITĂȚII

În Italia, mai multe organisme de control au dezvoltat baze de date online care permit consumatorilor și întreprinderilor care achiziționează produse ecologice de la operatori certificați de ele să verifice autenticitatea documentelor tranzacționale sau a certificatului de conformitate al operatorilor respectivi. Curtea consideră că astfel de proceduri reprezintă bune practici în ceea ce privește transparența și trasabilitatea.

CASETA 6

CONSTATARE EFECTUATĂ ÎN CADRUL EXERCIȚIULUI DE TRASABILITATE

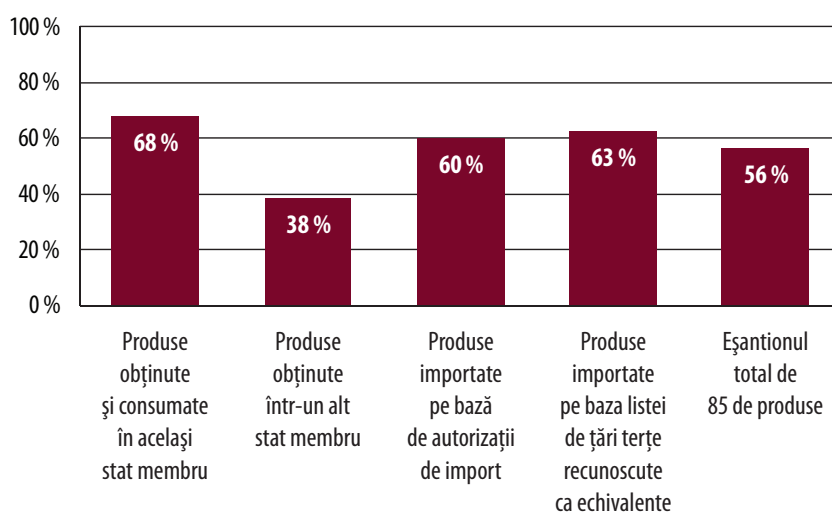
În cadrul exercițiului de trasabilitate desfășurat de Curte, s-a identificat un certificat ecologic fals. Curtea a achiziționat făină ecologică, iar în urma verificărilor ulterioare, s-a constatat că certificatele erau false; prin urmare, statutul ecologic al produsului nu a putut fi confirmat. Cazul face parte dintr-o investigație mai amplă privind o presupusă fraudă, investigație care a fost făcută publică la sfârșitul anului 2011 și care este în prezent desfășurată de autoritățile naționale responsabile.

48. În pofida existenței în statele membre vizitate a unor sisteme de control instituite cu scopul de a verifica îndeplinirea cerințelor de trasabilitate, exercițiul de trasabilitate efectuat de Curte (a se vedea **anexa I** pentru mai multe detalii) pentru 85 de produse cu origini și compoziții diferite indică faptul că trasabilitatea produselor până la nivelul producătorului nu este asigurată în toate cazurile. În intervalul de timp inițial în care s-a desfășurat acest exercițiu (trei luni)³⁶, pentru 40 % din produse, trasabilitatea până la nivelul producătorului nu a putut fi realizată, iar informațiile solicitate (identificarea operatorilor până la nivel de producător și certificatul de conformitate pentru fiecare dintre operatorii identificați) erau complete doar pentru 48 % din produse. Luând în considerare informațiile suplimentare furnizate de unele state membre după încheierea exercițiului, și anume într-un interval de timp de 6 luni în total, exista în continuare un procent de 32 % din produse pentru care trasabilitatea până la nivelul producătorului nu putea fi realizată, iar documentația furnizată era completă doar pentru 56 % din produse (a se vedea, de asemenea, **figura 5** pentru o sinteză a rezultatelor, care au fost împărțite în funcție de originea produselor). O explicație de bază pentru această situație este că statele membre nu exercită nicio autoritate asupra operatorilor din afara teritoriului lor în cazul produselor sau al ingredientelor de produse care traversează frontierele interne și externe ale UE.

³⁶ Germania a furnizat informații după 9 săptămâni (13 produse), Spania, după 4 săptămâni (21 de produse), Franța, după 8 săptămâni (23 de produse), Italia, după 9 săptămâni (15 produse), iar Regatul Unit, după 13 săptămâni (15 produse).

FIGURA 5

REZULTATELE SINTETIZATE ALE EXERCIȚIULUI DE TRASABILITATE AL CURȚII (PRODUSELE PENTRU CARE INFORMAȚIILE SOLICITATE ERAU COMPLETE)¹

¹ 31 de produse au fost produse și vândute într-unul și același stat membru, 26 de produse au fost produse într-un stat membru și vândute într-un alt stat membru, 20 de produse conțineau cel puțin un ingredient importat în cadrul regimului autorizațiilor de import și 8 produse conțineau cel puțin un ingredient importat dintr-o țară recunoscută ca fiind echivalentă.

49. În plus, exercițiul de trasabilitate a relevat o serie de factori care afectează fiabilitatea sistemului de control, cum ar fi lipsa de referințe clare privind producătorii sau grupurile de producători în certificatele de grup, certificare de grup pentru țări care nu reprezintă țări în curs de dezvoltare sau existența unor documente similare cu certificatul de conformitate, dar care nu au aceeași valoare³⁷.

³⁷ În Italia, organismele de control eliberează un certificat intitulat *attestato di idoneità aziendale* („certificat care atestă caracterul adecvat al întreprinderii”), care atestă includerea operatorului în sistemul de control. În Franța organismele de control eliberează un document intitulat „licență”, care reprezintă o declarație de angajament din partea operatorului privind aderarea la metode de producție ecologică pentru ansamblul activităților sale în domeniul ecologic. Aceste documente nu includ lista produselor care fac obiectul certificării.

FOTOGRAFIA 3 - EXEMPLU DE MAGAZIN SPECIALIZAT ÎN VÂNZAREA DE PRODUSE ECOLOGICE, ÎN ANGLIA

© Uniunea Europeană.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

S-A CONSTATAT CĂ ACȚIUNILE ÎNTRERINSE DE COMISIE PENTRU A ASIGURA O FUNCȚIONARE ADECVATĂ A SISTEMELOR DE CONTROL DIN STATELE MEMBRE ERAU INSUFICIENTE

- 50.** Conform articolului 45 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, Comisia are obligația de a efectua audituri cu privire la controalele oficiale ale statelor membre. Comisiei îi revine răspunderea generală pentru supravegherea și coordonarea sistemului de control privind producția ecologică și trebuie să se asigure că statele membre își îndeplinesc responsabilitățile. Pentru a asigura respectarea unui sistem de control, o primă condiție care trebuie îndeplinită este aceea de a avea acces la informațiile legate de funcționarea sistemului respectiv. O a doua condiție este de a dispune de măsuri coercitive proporționale care să fie aplicate statelor membre.
- 51.** După cum s-a menționat la punctele 41-45, rapoartele prezentate Comisiei de către statele membre conțin informații foarte limitate, sunt adesea incomplete și sunt transmise cu foarte mari întârzieri. În consecință, Comisia nu dispune de informațiile de bază de care ar avea nevoie pentru a-și îmbunătăți monitorizarea, pentru a informa publicul, pentru a răspunde la întrebările Parlamentului sau pentru a furniza o bază fiabilă pentru procesul de elaborare a politicilor. În ceea ce privește planurile de control naționale multianuale și rapoartele anuale aferente, serviciile Comisiei nu au luat nicio măsură pentru a obține rapoartele anuale respective în timp util de la statele membre. După primirea rapoartelor, DG AGRI procedează la examinarea lor, identifică informațiile lipsă, analizează informațiile de care dispune și, acolo unde consideră că este necesar, formulează observații pe marginea conținutului informațiilor primite.
- 52.** Începând cu 2001, Comisia nu a mai efectuat audituri în statele membre³⁸ pentru a verifica dacă controalele oficiale privind producția ecologică se desfășoară în conformitate cu reglementările UE. Potrivit Comisiei, între DG AGRI și DG SANCO, continuă să fie discutate acordurile de lucru, urmând ca, din 2012, agricultura ecologică să devină o componentă permanentă a programului de inspecții anual al OAV³⁹. Cu toate acestea, ierarhizarea în funcție de priorități a activităților din cadrul programului de audit al OAV are loc pe baza unei analize a riscurilor și principalul factor de risc luat în considerare continuă să fie „siguranța alimentară”. La momentul auditului, aspectele legate de producția ecologică nu erau incluse în acest program anual de inspecții.
- 53.** Comisia (DG AGRI) efectuează vizite de audit în statele membre atunci când auditează cheltuielile aferente dezvoltării rurale. Cu toate acestea, în urma analizei rapoartelor de audit aferente⁴⁰, s-a constatat că informațiile obținute nu sunt comparabile între statele membre.

³⁸ Înainte de 2001, auditurile efectuate de Oficiul Alimentar și Veterinar (OAV) au evidențiat o serie de neajunsuri importante care afectau sistemul de control privind producția ecologică.

³⁹ OAV este un serviciu în cadrul DG SANCO.

⁴⁰ Una dintre deficiențele identificate de Comisie se referă la lipsa unui schimb corespunzător de informații între sistemul privind producția ecologică și sistemul de sprijin privind plățile de agromediu.

- 54.** În cazul în care legislația UE care reglementează producția ecologică nu este pusă în aplicare, Comisia are, în general, posibilitatea de a transmite statelor membre scrisori de notificare cu privire la existența riscului unei încălcări sau de a iniția o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Cu toate acestea, reglementările referitoare la producția ecologică nu prevăd nicio măsură coercitivă specifică pe care Comisia să o poată aplica atunci când statele membre nu își îndeplinesc responsabilitățile. Comisia a transmis șase astfel de scrisori către patru state membre⁴¹. Această procedură este însă foarte greoaie și îndelungată.

IMPLEMENTAREA PROCEDURILOR DE CONTROL PRIVIND IMPORTUL DE PRODUSE ECOLOGICE

S-AU CONSTATAT DEFICIENȚE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE GESTIONAREA LISTEI ȚĂRILOR TERȚE RECUNOSCUTE CA ECHIVALENTE

- 55.** În conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, Comisia poate recunoaște țările terțe al căror sistem de producție este conform cu principiile și normele aplicabile producției prevăzute în acest regulament și ale căror măsuri de control au o eficiență echivalentă cu cele specificate tot în acest regulament și poate, astfel, întocmi o listă a acestor țări. Țările care sunt incluse în prezent pe lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente sunt Argentina, Australia, Canada, Costa Rica, India, Israel, Japonia, Elveția, Tunisia, Noua Zeelandă și, începând cu 1 iunie 2012, Statele Unite. Produsele certificate ecologic în aceste țări terțe sunt, prin urmare, acceptate ca atare în cadrul UE.
- 56.** Comisia are responsabilitatea generală de a gestiona această listă, însă, într-o anumită măsură, această responsabilitate este partajată cu statele membre, care asistă Comisia în procesul de recunoaștere și de supraveghere. O gestionare corectă a listei respective presupune implementarea corespunzătoare a unor proceduri clare privind includerea de țări terțe care corespund obiectivului și domeniului de aplicare al Regulamentului UE, precum și obținerea unor garanții suficiente care să asigure faptul că țările terțe recunoscute ca echivalente îndeplinesc cerințele necesare în mod permanent.

CAPACITATEA COMISIEI DE A PRELUCRA CERERILE DE INCLUDERE PE LISTA ȚĂRILOR TERȚE RECUNOSCUTE CA ECHIVALENTE ESTE INADECVATĂ

- 57.** La examinarea cererilor de recunoaștere, Comisia trebuie să evalueze informațiile⁴² furnizate de țara terță în cauză și poate decide să examineze la fața locului normele aplicabile producției ecologice și activitățile de control desfășurate în țara terță vizată.

⁴¹ Patru scrisori priveau acreditarea unor organisme de control. O a cincea scrisoare viza numărul și rezultatele controalelor efectuate, modul în care au fost urmărite neregularitățile detectate și un anumit caz de suspendare, precum și acțiunile întreprinse în urma unei misiuni de audit efectuate de OAV în 2000. A șasea scrisoare a fost trimisă în iulie 2011, în timpul auditului desfășurat de Curte.

⁴² Astfel cum este definit la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.

- 58.** În practică, Comisia evaluează gradul de echivalență al țărilor care solicită includerea în lista țărilor terțe recunoscute raportându-se, în general, la dispozițiile regulamentului. Pentru documentarea controalelor realizate cu scopul de a evalua echivalența standardelor de producție și eficacitatea sistemului de control aplicat în țările terțe, Comisia utilizează un „tabel de comparație” standardizat. În plus, cu excepția Argentinei, a Australiei, a Noii Zeelande și a Elveției (a se vedea **tabelul 4**), Comisia a efectuat cel puțin o vizită în fiecare dintre țările care au depus cereri de includere, înainte de a decide cu privire la includerea lor în lista țărilor terțe recunoscute. Din 2010, pentru vizitele desfășurate în țările terțe, Comisia a adoptat utilizarea unor liste de verificare standardizate.
- 59.** Numărul țărilor terțe care solicită includerea pe lista țărilor terțe echivalente este din ce în ce mai mare. Între 2000 și 2011, s-au primit 25 de cereri de includere, dintre care Comisia a reușit să examineze doar opt. În plus, mai multe țări care figurează deja pe această listă au solicitat o extindere a sferei echivalenței. Date fiind responsabilitățile extinse și din ce în ce mai variate pe care Comisia trebuie să le îndeplinească, în condițiile în care resursele de care dispune sunt limitate, s-au înregistrat întârzieri foarte mari în gestionarea diferitelor cereri (de exemplu, Bolivia a trimis o astfel de cerere în 2006, iar Chile a depus prima cerere în 2000 și a furnizat informații suplimentare în 2009, însă Comisia nu a finalizat încă examinarea informațiilor primite).

PROCEDURILE COMISIEI VIZÂND OBTINEREA GARANȚIEI CĂ ȚĂRILE TERȚE RECUNOSCUTE CA ECHIVALENTE CONTINUĂ SĂ ÎNDEPLINEASCĂ CERINȚELE PREVĂZUTE DE REGULAMENTUL APLICABIL SUNT INADECVATE

- 60.** Țările terțe recunoscute ca echivalente au obligația de a raporta anual Comisiei cu privire la activitățile de control desfășurate în anul precedent⁴³. Regulamentul prevede ca statele membre să asiste Comisia în evaluarea rapoartelor anuale⁴⁴. Pe baza informațiilor incluse în aceste rapoarte anuale, Comisia, asistată de statele membre coraportoare, trebuie să asigure supravegherea corespunzătoare a țărilor terțe recunoscute. Natura supravegherii este stabilită pe baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor sau a încălcărilor obligațiilor prevăzute de regulamentul UE⁴⁵. Cu toate acestea, Comisia nu dispune de proceduri detaliate pentru gestionarea și revizuirea listei țărilor terțe recunoscute ca echivalente și nu există nicio procedură formalizată de evaluare a riscului privind țările terțe.

⁴³ Articolul 12 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.

⁴⁴ Articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.

⁴⁵ Articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

- 61.** Analiza de către Comisie a **rapoartelor anuale** nu are o structură standardizată (de exemplu, nu se utilizează nici liste de verificare și nici un format standard pentru rapoarte) și nu duce la acțiuni specifice (de exemplu, o notă scrisă din partea Comisiei). În unele cazuri (de exemplu, pentru raportul 2008/2009 al Israelului sau pentru rapoartele privind Argentina), nu s-a putut identifica nicio probă care să ateste că raportul a fost examinat de Comisie (de exemplu, nu există note scrise de mână sau alte documente justificative). În mod frecvent, nu s-au putut identifica probe care să ateste că statele membre coraportoare desemnate au asistat Comisia în asigurarea unei supravegheri corespunzătoare (de exemplu, prin furnizarea de feedback cu privire la rapoartele anuale), astfel cum este prevăzut în regulament. Comisia nu a furnizat statelor membre coraportoare orientări cu privire la conținutul pe care ar trebui să îl aibă rapoartele acestora.
- 62.** Curtea a analizat un eșantion de rapoarte anuale ale țărilor terțe aflate în prezent pe lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente. Aceste rapoarte anuale nu sunt complete întrucât lipsesc informații cu privire la activitățile de monitorizare, la numărul și tipul inspecțiilor desfășurate de organismele de control sau la numărul de teste de laborator efectuate și la rezultatele acestor teste. În două cazuri, rapoartele nu includ niciun fel de explicații cu privire la măsurile corective care s-au luat ca urmare a neregulilor detectate în cursul perioadei de raportare și în legătură cu care au avut loc comunicări cu Comisia (a se vedea **tabelul 3**). Comisia a trimis abia recent (2011) țărilor terțe o serie de orientări referitoare la conținutul acestor rapoarte anuale.

TABELUL 3

REZULTATELE ANALIZEI CURȚII PRIVIND CONȚINUTUL CELUI MAI RECENT RAPORT ANUAL DISPONIBIL LA MOMENTUL DESFĂȘURĂRII AUDITULUI

Subiect	Argentina	Israel	India	Noua Zeelandă	Tunisia ¹	Costa Rica
Activitățile de monitorizare și de supraveghere desfășurate de autoritatea competentă în țara terță	Da	Nu	Da	Da	Lipsă date	Da
Măsurile corective luate de autoritatea competentă în țara terță	Da	Nu	Da	Da	Lipsă date	Nu
Numărul organismelor de control existente în țara terță	Da	Da	Da	Da	Lipsă date	Da
Numărul și tipul inspecțiilor desfășurate de organismele de control	Nu	Nu	Nu	Nu	Lipsă date	Nu
Numărul testelor de laborator efectuate și rezultatele acestora	Nu	Da	Nu	Nu	Lipsă date	Da

¹ Tunisia a fost inclusă în lista țărilor recunoscute ca echivalente în 2009, însă în septembrie 2010 nu exista niciun raport anual din partea acestei țări. Tunisia a furnizat raportul anual 2009 în noiembrie 2010.

- 63.** Având în vedere că serviciile Comisiei nu dispun de nicio procedură internă cu privire la modul în care ar trebui să se realizeze supravegherea țărilor terțe recunoscute, nu se cunoaște cu certitudine momentul la care ar trebui să se desfășoare **vizitele la fața locului**, din partea Comisiei, după ce țările terțe sunt incluse în listă. În acest sens, Curtea observă faptul că vizitele la fața locului în țările terțe nu sunt efectuate în mod regulat (de exemplu, ultima vizită în Israel a avut loc în 1999, iar ultima vizită în Costa Rica a avut loc în 2000) (a se vedea **tabelul 4**).
- 64.** Deoarece Comisia nu efectuează în mod regulat vizite la fața locului în țările terțe recunoscute ca echivalente și deoarece informațiile conținute în rapoartele anuale furnizate de aceste țări terțe prezintă curențe, aceasta nu poate avea garanția că standardele de producție și eficacitatea sistemelor de control din țările terțe incluse în listă rămân echivalente.

TABELUL 4

DETALII PRIVIND VIZITELE LA FAȚA LOCULUI EFECTUATE DE COMISIE ÎN ȚĂRILE TERȚE

Țările terțe recunoscute ca echivalente	Data includerii în listă	Anul în care s-au efectuat vizite la fața locului înainte ca țara terță să fie acceptată pe lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente	Anul în care s-au efectuat vizite la fața locului după ce țara terță a fost acceptată pe lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente ¹
Argentina	1996	-	1999 și 2000
Australia	1996	-	1999
Canada	2011	2010	-
Costa Rica	2003	2000	-
India	2006	2004	-
Israel	1996	1994	1999
Japonia	2010	2001 și 2009	-
Noua Zeelandă	2002	-	2003
Elveția	1996	-	2001
Tunisia	2009	2008	-

¹ În roșu sunt marcate țările pentru care nu s-a efectuat nicio vizită la fața locului după includerea lor în listă sau pentru care cea mai recentă vizită la fața locului s-a efectuat cu mai mult de șapte ani în urmă; în verde sunt marcate țările pentru care s-a efectuat o vizită recentă la fața locului după ce au fost acceptate ca echivalente sau pentru care data includerii în listă este recentă.

S-AU CONSTATAT DEFICIENȚE LA NIVELUL GESTIONĂRII REGIMULUI AUTORIZAȚIILOR DE IMPORT

- 65.** Produsele ecologice obținute în afara UE pot fi importate în cadrul regimului autorizațiilor de import. Autorizațiile de import sunt emise de către autoritățile competente ale fiecărui stat membru către importatori pentru perioade exacte și pentru produse identificate în mod precis; au o valabilitate de maximum un an⁴⁶ și pot fi retrase în cazul în care cerințele prevăzute la articolul 33 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 nu mai sunt îndeplinite.

⁴⁶ Recent, durata maximă de valabilitate a fost limitată la 12 luni [Regulamentul (UE) nr. 1267/2011]. Anterior, regulamentele UE nu specificau care era durata exactă de valabilitate a autorizațiilor de import.

Regulamentul (CE) nr. 834/2007, articolul 33 - Importul de produse ce oferă garanții echivalente

„(1) Un produs importat dintr-o țară terță poate fi, de asemenea, introdus pe piața comunitară în următoarele condiții:

- (a) produsul a fost realizat în conformitate cu normele aplicabile producției echivalente cu cele menționate în titlurile III și IV;
- (b) operatorii au făcut obiectul unor măsuri de control echivalente ca eficiență cu cele menționate în titlul V, iar aceste măsuri de control sunt puse în aplicare permanent și eficient;

[...].”

- 66.** Comisia are un rol de supraveghere și poate solicita statelor membre care au acordat autorizația de import să o retragă atunci când consideră că cerințele respective nu sunt îndeplinite (a se vedea **caseta 8**).
- 67.** Cele 27 de state membre ale UE acordă în fiecare an în jur de 4 000 de autorizații de import. Este extrem de dificil să se asigure ca autoritățile competente din cele 27 de state membre să adopte o abordare uniformizată în ceea ce privește eliberarea autorizațiilor de import. Din cauza acestor dificultăți, se preconizează ca sistemul privind regimul autorizațiilor de import să fie abandonat în mod treptat până la sfârșitul lunii iunie 2015. Vizitele efectuate de Curte în statele membre în contextul acestui audit au relevat următoarele deficiențe, atât la nivelul controalelor desfășurate de autoritățile competente, cât și la nivelul Comisiei.

**CONTROALE INSUFICIENTE REALIZATE DE STATELE MEMBRE ÎN VEDEREA ELIBERĂRII
AUTORIZAȚIILOR DE IMPORT**

- 68.** Fiecare lot de produse ecologice importate în cadrul acestui regim trebuie însoțit de un certificat de inspecție, care trebuie să fie emis de un organism de control din țara terță în cauză. Organismul de control trebuie să fie acceptat de autoritatea competentă din statul membru care acordă autorizația de import. Pentru a putea emite o autorizație de import, autoritatea competentă din statul membru care acordă autorizația trebuie, prin urmare, să accepte organismul de control propus de importatorul care solicită autorizația de import ca având competența necesară eliberării certificatelor de inspecție. Cu toate acestea, reglementările UE nu definesc temeiul pe baza căruia un organism de control poate fi acceptat.
- 69.** În practică, majoritatea autorităților competente își fundamentează decizia de a accepta un organism de control dintr-o țară terță ca fiind competent să emită certificate de inspecție pe verificarea faptului dacă organismul în cauză este acreditat sau nu. Autoritățile competente din statele membre nu verifică însă în mod activ dacă organismele de control însărcinate cu emiterea certificatelor de inspecție își păstrează acreditarea la zi și nici dacă sfera acreditării care le-a fost acordată este pertinentă pentru a fi în măsură să asigure echivalența cu standardele UE.
- 70.** Curtea a observat că doar unele state membre (Irlanda, Spania, Italia) recurg la verificări suplimentare și cer ca importatorii care solicită autorizații de import să furnizeze rapoarte de inspecție emise de organismele de control în cauză din țările terțe, scopul fiind acela de a verifica dacă practicile de control sunt echivalente celor prevăzute de regulamentul UE. Verificările statelor membre se bazează doar pe controlul documentelor; niciunul dintre statele membre vizitate nu efectuează inspecții la fața locului.
- 71.** Odată primită autorizația de import, operatorii în cauză din UE se bazează pe certificatul de inspecție care însoțește fiecare lot de produse importate și în care se declară [în căsuța 15 a certificatului menționat și în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008] că în țara terță respectivă s-au respectat norme echivalente aplicabile producției, precum și măsuri de control echivalente.

Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, articolul 13 - Certificatul de inspecție

„(4) Autoritatea sau organismul care eliberează certificatul de inspecție eliberează acest certificat și vizează declarația din căsuța 15 a certificatului numai:

- (a) în urma efectuării unei verificări a documentelor pe baza tuturor documentelor de inspecție relevante, inclusiv, în special, planul de producție pentru produsele în cauză, documentele de transport și documentele comerciale; precum și
- (b) în urma unui control fizic al lotului sau în urma primirii unei declarații explicite din partea exportatorului prin care acesta atestă că lotul respectiv a fost produs și/sau procesat în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007; în urma efectuării de către autoritatea sau organismul de control a unei verificări în sensul evaluării riscului legat de credibilitatea declarației respective.

Totodată, autoritatea sau organismul de control menționat atribuie un număr de ordine fiecărui certificat eliberat și păstrează un registru al certificatelor eliberate, în ordine cronologică.”

- 72.** În special, avizarea căsuței 15 a acestui certificat reprezintă de fapt o declarație a organismului de control care emite certificatul de inspecție în țara terță. Autoritățile competente din statele membre nu efectuează niciun control pentru a evalua fiabilitatea acestei declarații. Acest lucru subliniază importanța extremă a verificărilor pe care autoritățile competente din statele membre care acordă autorizațiile de import le efectuează, înainte de emiterea autorizațiilor respective, pentru a evalua competența organismului de control care eliberează acest certificat.

COMISIA NU DISPUNE DE DATE FIABILE SUFICIENTE PENTRU A FI ÎN MĂSURĂ SĂ EVALUEZE DACĂ AUTORIZAȚIILE DE IMPORT ACORDATE DE STATELE MEMBRE ÎNDEPLINESC CONDIȚIILE STABILITE DE REGULAMENT

- 73.** Orientările Comisiei cu privire la conținutul **rapoartelor anuale** transmise acestuia de către statele membre nu prevăd includerea de informații în legătură cu autorizațiile de import pe care acestea le acordă.

- 74.** OFIS asigură cadrul de transmitere a informațiilor privind **autorizațiile de import** între statele membre și Comisie, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008. Rezultatele obținute în urma vizitelor efectuate în statele membre în contextul acestui audit au pus în lumină exemple în care informațiile comunicate de statele membre prin intermediul OFIS cu privire la autorizațiile de import sunt nefiababile și incomplete (a se vedea **caseta 7**).

Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, **articolul 19 - Dispoziții tranzitorii privind importul echivalent de produse care nu provin din țările terțe incluse în listă**

„(2) Fiecare stat membru informează celelalte state membre și Comisia în legătură cu fiecare autorizație acordată în temeiul prezentului articol, inclusiv în legătură cu informațiile privind standardele de producție și regimul de control respective.”

- 75.** În urma examinării proceselor-verbale ale Comitetului permanent pentru agricultura ecologică (din anii 2010 și 2011), s-a constatat că acesta nu își îndeplinește în mod adecvat rolul în cadrul schimbului de informații privind funcționarea regimului autorizațiilor de import.

CASETA 7

INFORMAȚIILE DIN OFIS REFERITOARE LA AUTORIZAȚIILE DE IMPORT NU SUNT FIABILE

Auditul a relevat că, din 26 de autorizații de import retrase de Germania în 2009, doar 11 erau înregistrate în mod corect în OFIS; 11 fuseseră etichetate ca „expirate” în loc de „retrase”, iar 4 nu fuseseră deloc înregistrate în OFIS.

În 2009, Germania a suspendat temporar 8 autorizații de import în urma detectării în anumite loturi a unor reziduuri de pesticide. Regulamentul UE actual nu prevede însă posibilitatea de a suspenda o autorizație de import. Prin urmare, întrucât OFIS nu este prevăzut cu nicio funcție care să permită codarea statutului „suspendată”, patru dintre autorizații fuseseră etichetate ca „expirate”, iar una, ca „retrasă”. Restul de trei nu apăreau deloc codate în OFIS.

O autorizație de import din Italia pentru 2009 fusese etichetată în mod eronat ca „retrasă”, deși ar fi trebuit să rămână activă.

- 76.** Din 2001, Comisia nu a mai efectuat **audituri în statele membre** pentru a verifica dacă acestea acordă autorizațiile de import doar dacă sunt îndeplinite condițiile din regulament. Având în vedere că nu s-a efectuat nicio vizită la fața locului în statele membre în ultimii zece ani, Comisia nu dispune de informații actualizate pentru a evalua dacă autorizațiile de import puteau fi sau trebuiau să fie acordate.
- 77.** În ceea ce privește autorizațiile de import, atunci când în urma examinării, se constată că normele echivalente aplicabile producției și măsurile de control echivalente nu au fost aplicate în țara terță⁴⁷, Comisia poate solicita statului membru care a acordat autorizația respectivă să o retragă⁴⁸. În cei aproape 20 de ani de existență a acestui regim de import, Comisia nu a recurs până acum niciodată la această procedură. Totuși, într-un caz, Comisia a recomandat (nu a solicitat) statelor membre să retragă autorizațiile de import pentru un anumit produs; această recomandare nu a fost însă urmată de toate statele membre (a se vedea **caseta 8**).

⁴⁷ Articolul 33 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

⁴⁸ Articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.

CASETA 8

UN PRODUS IMPORTAT DINTR-O ȚARĂ TERȚĂ

În octombrie și noiembrie 2009, în urma detectării din ce în ce mai des de substanțe neautorizate într-un anumit produs importat dintr-o țară terță, Comisia a emis în acest sens, prin intermediul SCOF, două comunicări în atenția autorităților competente din statele membre. În aceste comunicări, Comisia recomanda retragerea autorizațiilor de import pentru produsul respectiv din țara terță în cauză. Majoritatea statelor membre au urmat recomandarea și au retras autorizațiile de import vizate. Curtea a identificat trei state membre care nu au dat curs acestei recomandări. La 1 martie 2010, Comisia a emis o comunicare către reprezentanții statelor membre în cadrul SCOF care permitea acordarea unor noi autorizații de import pentru produsul în cauză. Unele state membre începuseră deja, la momentul acestei comunicări, să acorde noi autorizații de import pentru produsul respectiv.

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND IMPORTURILE – VERIFICĂRILE REALIZATE DE ORGANISMELE DE CONTROL LA NIVELUL IMPORTATORILOR SUNT INCOMPLETE

- 78.** Pentru produsele importate, primele etape ale lanțului de producție trebuie verificate în țara terță din punctul de vedere al conformității lor cu norme echivalente aplicabile producției și cu măsuri de control echivalente (a se vedea punctele 55-77). Odată ce aceste produse sunt introduse în UE, sistemul de control care funcționează în cadrul Uniunii are doar posibilitatea de a verifica ultima parte a lanțului de producție, și anume importatorul. Curtea a observat că verificările efectuate în acest sens sunt adesea incomplete.

VERIFICĂRILE EFECTUATE DE ORGANISMELE DE CONTROL LA NIVELUL IMPORTATORILOR ȘI AL PRODUSELOR IMPORTATE SUNT ADESEA INCOMPLETE

- 79.** În urma vizitelor efectuate de Curte în statele membre în contextul acestui audit, s-au obținut următoarele rezultate în ceea ce privește măsura în care organismele de control își îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolele 82 și 84 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei:

- în cazul a trei din opt organisme de control pentru care acest aspect a fost examinat, acestea nu asigurau faptul că importatorii furnizau o descriere completă a unității și un angajament prin care să garanteze faptul că orice instalații utilizate pentru depozitarea produselor sunt supuse controlului [articolul 82 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008];

Regulamentul (CE) nr. 889/2008, articolul 82 - Măsuri de control

„(1) În cazul importatorului, descrierea completă a unității prevăzută la articolul 63 alineatul (1) litera (a) trebuie să includă descrierea locațiilor importatorului și descrierea activităților sale de import, indicând punctele de intrare ale produselor în Comunitate și orice alte instalații pe care importatorul intenționează să le utilizeze pentru depozitarea produselor importate până la livrarea lor la primul destinatar.

Pe lângă aceasta, declarația prevăzută la articolul 63 alineatul (2) trebuie să includă un angajament al importatorului care garantează faptul că orice instalații pe care le va folosi pentru depozitarea produselor sunt supuse controlului [...].”

- în cazul a cinci din șapte organisme de control pentru care acest aspect a fost examinat, acestea nu cereau importatorilor să le informeze cu privire la fiecare lot importat [articolul 84 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008].

Regulamentul (CE) nr. 889/2008, articolul 84 - Informații privind loturile importate.

„Importatorul trebuie să informeze în timp util organismul sau autoritatea de control cu privire la fiecare lot care trebuie importat în Comunitate [...].”

FOTOGRAFIA 4 - EXEMPLU DE PRODUS ETICHETAT CA PRODUS ECOLOGIC, IMPORTAT ȘI VÂNDUT ÎN UE

© Uniunea Europeană.
Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

- 80.** Sistemul de control pentru produsele ecologice, astfel cum este specificat în regulamentele UE, are ca obiectiv garantarea proceselor de producție, și nu a caracterului ecologic al produselor înseși, întrucât nu există nicio metodă științifică prin care să se determine dacă un produs este ecologic sau nu. Pentru a obține o asigurare suficientă că sistemul funcționează în mod eficace și pentru a se asigura păstrarea încrederii consumatorilor, este recomandabil ca deficiențele evidențiate de auditul Curții să fie remediate.
- 81.** Curtea a identificat exemple în care autoritățile competente nu își îndeplinesc rolul de supraveghere a organismelor de control într-un mod suficient de adecvat. Prin urmare, anumite organisme de control nu îndeplinesc un număr de cerințe prevăzute de legislația UE și nu profită de oportunitățile existente în materie de implementare a anumitor bune practici (punctele 27, 29-31, 33-37 și 79). Curtea recomandă următoarele:

RECOMANDAREA 1

Autoritățile competente ar trebui să își consolideze rolul de supraveghere a organismelor de control prin aplicarea unor proceduri corespunzătoare și documentate în ceea ce privește aprobarea și supravegherea organismelor de control, prin promovarea unei armonizări în definirea încălcărilor, a neregulilor și a sancțiunilor aferente și prin promovarea bunelor practici identificate.

- 82.** Schimbul de informații în cadrul statelor membre, între diferitele state membre și între statele membre și Comisie nu este încă suficient de adecvat pentru a putea asigura o funcționare corectă a sistemului (punctele 40 și 42-45). Curtea recomandă următoarele:

RECOMANDAREA 2

Statele membre ar trebui să se asigure că între organismele de control și agențiile de plăți are loc un flux reciproc direct al tuturor informațiilor relevante cu privire la încălcări și la nereguli; în ceea ce privește Comisia, aceasta ar trebui să specifice forma pe care să o aibă comunicările referitoare la încălcări și la nereguli și momentul în care să aibă loc comunicările respective, să introducă măsuri corespunzătoare prin care să se asigure că statele membre își respectă obligațiile de raportare care le revin, să revizuiască sistemul de informații pus la dispoziție pentru comunicarea încălcărilor și a neregulilor și să aibă în vedere includerea în acesta a comunicărilor care afectează țările terțe.

- 83.** Autoritățile competente din statele membre se confruntă cu dificultăți în a asigura trasabilitatea produselor ecologice pe teritoriul în limitele căruia sunt abilitate să își exercite autoritatea. Trasabilitatea este cu atât mai dificil de asigurat pentru produsele care sunt comercializate la nivel transfrontalier (punctele 48-49). Curtea recomandă următoarele:

RECOMANDAREA 3

Controalele ar trebui consolidate pentru a se asigura faptul că operatorii îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementări cu privire la trasabilitate; în acest sens, Comisia ar trebui să clarifice rolurile și responsabilitățile diferiților actori.

- 84.** Comisia nu a acordat o prioritate suficientă activităților de supraveghere, inclusiv auditurilor, pentru a se asigura de faptul că sistemele de control ale statelor membre funcționează în mod adecvat (punctele 51-54). Curtea recomandă următoarele:

RECOMANDAREA 4

Comisia ar trebui să își consolideze activitatea de monitorizare a sistemelor de control din statele membre prin efectuarea de vizite de audit și prin colectarea și valorificarea datelor și informațiilor necesare.

- 85.** Comisia nu dispune de informații suficiente pentru a putea avea certitudinea că sistemul de control privind producția ecologică din țările terțe recunoscute ca echivalente continuă să îndeplinească cerințele prevăzute de reglementări pe toată durata în care țările respective își păstrează acest statut. În plus, Curtea observă o acumulare semnificativă de cereri de recunoaștere a echivalenței, din partea țărilor terțe, care nu au fost încă evaluate (punctele 59-64). Curtea recomandă următoarele:

RECOMANDAREA 5

Comisia ar trebui să asigure o supraveghere adecvată a țărilor incluse în lista celor recunoscute ca fiind echivalente în ceea ce privește producția ecologică și să evalueze în mod prompt cererile primite din partea țărilor terțe care solicită includerea în această listă.

- 86.** Curtea a identificat deficiențe în cadrul sistemului utilizat pentru acordarea autorizațiilor de import (a se vedea punctele 68-77). Curtea salută simplificarea pe care o implică inițiativa Comisiei de a elimina treptat regimul autorizațiilor de import și recomandă următoarele:

RECOMANDAREA 6

Pe perioada cât regimul autorizațiilor de import este încă operațional, statele membre ar trebui să asigure aplicarea corectă a acestuia. Autoritățile competente din statele membre ar trebui să își consolideze controalele pe care le realizează cu privire la organismele de control autorizate să emită certificate de inspecție.

Prezentul raport a fost adoptat de Camera I, condusă de domnul Ioannis SARMAS, membru al Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 28 martie 2012.

Pentru Curtea de Conturi

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
Președinte

EXERCIȚIU DE TRASABILITATE - METODOLOGIE

1. Articolul 27 alineatul (13) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 stabilește că:

„(13) Statele membre se asigură că sistemul de control instituit permite trasabilitatea fiecărui produs în toate etapele de producție, preparare și distribuție, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, în special pentru a garanta consumatorilor că produsele ecologice au fost realizate în conformitate cu cerințele impuse de prezentul regulament.”

2. Exercițiul de trasabilitate efectuat de Curte în contextul acestui audit a constat în solicitarea unui număr de documente pentru 85 de produse cumpărate în cursul vizitelor în statele membre, cu scopul de a identifica întreaga traiectorie a produselor începând cu sursa din care provin. Informațiile solicitate au inclus:
  - detalii de identificare a tuturor operatorilor care au participat la furnizarea produsului (până la nivelul producătorului) – pentru produsele a căror compoziție este formată din mai mult de un ingredient, s-au solicitat informații pentru primele două ingrediente ecologice, ca importanță (importanța ingredientelor este evaluată în funcție de cantitatea aferentă utilizată);
  - documentul care atestă certificarea ecologică a fiecăruia dintre operatorii identificați la punctul anterior și
  - cel mai recent raport de inspecție pentru fiecare dintre operatorii identificați.

3. Pentru acest exercițiu, s-au selectat diferite tipuri de produse cu scopul de a acoperi mai multe riscuri asociate următoarelor variabile:
  - compoziție diferită (produse a căror compoziție este formată dintr-un singur ingredient de origine vegetală, dintr-un singur ingredient de origine animală sau din mai mult de un ingredient);
  - proveniență diferită (produse obținute în același stat membru în care sunt comercializate, produse obținute într-un alt stat membru decât cel în care sunt comercializate, produse obținute într-o țară terță);
  - sisteme diferite utilizate pentru importul produselor (produse importate pe bază de autorizații de import naționale, produse importate pe baza listei de țări terțe recunoscute ca echivalente).

4. Pentru a realiza acest exercițiu, auditorii Curții au întreprins următoarele demersuri, pentru fiecare stat membru vizitat:
- au întocmit o listă de produse care să fie achiziționate (luând în considerare sfera de acoperire menționată la punctul 3), care includea produse certificate de organismele de control ce activau în statul membru vizitat sau în restul statelor membre în care Curtea a efectuat vizite de audit și au cumpărat produsele respective;
  - au solicitat autorității competente din statul membru vizitat să pună la dispoziție documentele de trasabilitate aferente produselor care au fost achiziționate în cursul vizitei de audit și care fuseseră certificate, conform etichetei produselor în cauză, de un organism de control care își desfășura activitatea în statul membru respectiv;
  - au solicitat autorității competente din statul membru vizitat să pună la dispoziție documentele de trasabilitate aferente produselor care au fost achiziționate din alte state membre în cursul vizitelor de audit anterioare și care fuseseră certificate, conform etichetei produselor în cauză, de un organism de control care își desfășura activitatea în statul membru respectiv.
5. Tabelele următoare oferă o imagine de ansamblu asupra modului de repartizare a produselor care au făcut obiectul exercițiului:

TABELUL 1 – REPARTIZAREA PRODUSELOR ÎN FUNCȚIE DE PROVENIENȚA LOR ȘI DE TIPUL DE REGIM DE IMPORT UTILIZAT

Țara în care a fost achiziționat produsul	Produs și consumat în același stat membru	Produs într-un alt stat membru	Produs într-una dintre țările incluse în lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente	Produs într-o țară ale cărei exporturi se realizează pe bază de autorizații de import naționale	Număr total de produse achiziționate, pe țări
DE	3	5	3	5	16
ES	15	5	0	3	23
FR	7	7	0	2	16
IT	2	4	2	4	12
LU	0	1	0	0	1
UK	4	4	3	6	17
Total	31	26	8	20	85

TABELUL 2 - ȚĂRILE CARE AU FOST INCLUSE ÎN EXERCITIUL DE TRASABILITATE

Statele membre UE (14)	Țări terțe din lista țărilor terțe recunoscute ca echivalente (6)	Alte țări terțe (14)
Danemarca	Canada	Bolivia
Germania	Costa Rica	Brazilia
Irlanda	India	China
Grecia	Japonia	Republica Dominicană
Spania	Tunisia	Ecuador
Franța	Elveția	Kazahstan
Italia		Paraguay
Ungaria		Peru
Țările de Jos		Filipine
Austria		Africa de Sud
Polonia		Sri Lanka
România		Turcia
Suedia		Ucraina
Regatul Unit		Uruguay

TABELUL 3 - REPARTIZAREA PRODUSELOR ÎN FUNCȚIE DE COMPOZIȚIA LOR

	Produse a căror compoziție este formată dintr un ingredient de origine vegetală	Produse a căror compoziție este formată dintr un ingredient de origine animală	Produse a căror compoziție este formată din mai mult de un ingredient	Total
Număr de produse	37	11	37	85

TABELUL 4 - REPARTIZAREA PRODUSELOR ÎN FUNCȚIE DE STATUL MEMBRU ÎN CARE AU FOST ACHIZIȚIONATE

Informații de trasabilitate solicitate în	Produse achiziționate în același stat membru	Produse achiziționate în alt stat membru	Total
DE	12	1 (UK)	13
ES	20	1 (DE)	21
FR	16	3 (ES), 1 (IT), 2 (DE), 1(UK)	23
IT	11	1 (DE), 2 (UK), 1 (LU)	15
UK	13	-	13
Total	72	13	85

TABELUL 5 - PRODUSE CE CONȚIN CEL PUȚIN UN INGREDIENT IMPORTAT DIN ȚĂRI INCLUSE ÎN LISTA ȚĂRILOR TERȚE RECUNOSCUTE CA ECHIVALENTE

Informații de trasabilitate solicitate în	Produse achiziționate în același stat membru	Produse achiziționate în alt stat membru	Total
DE	3	-	3
ES	-	-	0
FR	-	1 (UK)	1
IT	2	-	2
UK	2	-	2
Total	7	1	8

TABELUL 6 - PRODUSE CE CONȚIN CEL PUȚIN UN INGREDIENT IMPORTAT PE BAZĂ DE AUTORIZAȚII DE IMPORT ACORDATE DE STATELE MEMBRE

Informații de trasabilitate solicitate în	Produse achiziționate în același stat membru	Produse achiziționate în alt stat membru	Total
DE	4	-	4
ES	2	-	2
FR	2	1 (ES)	3
IT	4	1 (DE)	5
UK	6	-	6
Total	18	2	20

TESTE DE LABORATOR - METODOLOGIE

1. Curtea a dispus efectuarea de teste de laborator pentru 73 de produse care au fost achiziționate în cursul vizitelor în statele membre. În fiecare stat membru, s-a solicitat ca unul dintre organismele de control vizitate să efectueze teste de laborator pentru produsele achiziționate de Curte. Prelevarea de probe și testele au trebuit să fie realizate conform propriilor practici și proceduri ale organismelor de control. Auditorii Curții au selectat și au achiziționat produsele, iar organismului de control i s-a solicitat (1) să aleagă substanțele în legătură cu care fiecare produs trebuia să fie testat; (2) să aleagă laboratorul/laboratoarele cu care lucrează, de regulă, (3) să preleveze probe conform procedurilor sale obișnuite și (4) să transmită Curții rezultatele de laborator. Interpretarea rezultatelor analitice a fost asigurată de un expert contractat de Curte în acest scop.
2. Din cele 73 de probe analizate, 67 au făcut obiectul unui singur tip de analiză, în timp ce 6 au fost supuse unui număr de două tipuri diferite de analiză. Aceasta a dus la un total de 79 de analize, care au inclus teste privind detectarea de eventuale pesticide, antibiotice, organisme modificate genetic (OMG-uri), metale grele și agenți de conservare.

TABEL - PREZENTARE GENERALĂ A TUTUROR PRODUSELOR PENTRU CARE S-A DISPUS EFECTUAREA DE TESTE DE LABORATOR ȘI A TESTELOR AFERENTE

Codul dat de Curte produsului	Țara	Produsul	Tipul de analiză
DE-01	Germania	Creveți	Metale grele, agenți de conservare
DE-02	Germania	Afine	Pesticide
DE-03	Germania	Brânză Manouri	Lapte de vacă
DE-04	Germania	Ardei gras	Pesticide
DE-05	Germania	Ouă	Urme rămase pe ouă de la rostogolirea lor pe ușoara înclinare a plasei-podea în colectorul de ouă
DE-06	Germania	Prune	Pesticide
DE-07	Germania	Chipsuri din banane	Pesticide
DE-08	Germania	Limonadă	OMG-uri
DE-09	Germania	Müsli din cereale	Pesticides
DE-10	Germania	Ceai verde	Pesticide
DE-11	Germania	Ceai	Pesticide
DE-12	Germania	Ulei de măsline	Pesticide
DE-13	Germania	Ulei de măsline	Pesticide
DE-14	Germania	Gem de smochine	Pesticide
DE-15	Germania	Semințe de in	Pesticide, OMG-uri
DE-16	Germania	Tărâțe de grâu	Pesticide, OMG-uri
DE-17	Germania	Prune în ciocolată	Pesticide
DE-18	Germania	Curmale	Pesticide
DE-19	Germania	Zahăr din trestie de zahăr	Metale grele

Codul dat de Curte produsului	Țara	Produsul	Tipul de analiză
DE-20	Germania	Boabe de soia	Pesticide, OMG-uri
DE-21	Germania	Semințe de mac	Metale grele, pesticide
DE-22	Germania	Miere	OMG-uri
DE-23	Germania	Ghimbir	Pesticide
ES-01	Spania	Ceafă de miel	Agenți de conservare
ES-02	Spania	Maioneză	Pesticide
ES-03	Spania	Ulei de măsline	Pesticide
ES-04	Spania	Baghetă	Pesticide
ES-05	Spania	Măsline Manzanilla	Pesticide
ES-06	Spania	Ouă	Agenți de conservare
ES-07	Spania	Dovlecei pentru garnitură	Pesticide
ES-08	Spania	Grisine cu ulei de măsline	Pesticide
ES-09	Spania	Gem de mandarine	Pesticide
ES-10	Spania	Ceai din Paraguay	Pesticide
ES-11	Spania	Cartofi prăjiți	Pesticide
ES-12	Spania	Ciocolată	Pesticide
ES-13	Spania	Zahăr din trestie de zahăr	Pesticide
ES-14	Spania	Jeleu de gutui	Pesticide
ES-15	Spania	Brânză proaspătă de capră	Pesticide
ES-16	Spania	Grepfrut	Pesticide
FR-01	Franța	Lapte proaspăt	Pesticide
FR-04	Franța	Mere	Pesticide
FR-05	Franța	Semințe de dovleac	Pesticide
FR-07	Franța	Supă de roșii	Pesticide
FR-08	Franța	Suc de hibiscus	Pesticide
FR-09	Franța	Orez pentru sushi	Pesticide
FR-10	Franța	Băutură din ovăz	Pesticide
FR-12	Franța	Pere	Pesticide
IT-01	Italia	Lapte	Antibiotice
IT-02	Italia	Mere	Pesticide
IT-03	Italia	Ulei de porumb	Pesticide, OMG-uri
IT-04	Italia	Pulpă de fructe	Pesticide
UK-01	Regatul Unit	Cartofi	Pesticide
UK-02	Regatul Unit	Bacon	Antibiotice
UK-03	Regatul Unit	Specii de creveți din subordnul <i>Dendrobranchiata</i>	Antibiotice
UK-04	Regatul Unit	Avocado	Pesticide
UK-05	Regatul Unit	Carne tocată de miel	Antibiotice

Codul dat de Curte produsului	Țara	Produsul	Tipul de analiză
UK-06	Regatul Unit	Piept de pui	Antibiotice
UK-07	Regatul Unit	Portocale	Pesticide
UK-08	Regatul Unit	Cheddar	Antibiotice
UK-09	Regatul Unit	Müsli	Pesticide
UK-10	Regatul Unit	Bucăți de nucă	Pesticide
UK-11	Regatul Unit	Stafide	Pesticide
UK-12	Regatul Unit	Miere	Pesticide
UK-13	Regatul Unit	Zahăr	Pesticide
UK-14	Regatul Unit	Orez sălbatic	Pesticide
UK-15	Regatul Unit	Fruit-T-loaf	Pesticide
UK-16	Regatul Unit	Ridichi	Pesticide
UK-17	Regatul Unit	Paste fusilli	Pesticide
UK-18	Regatul Unit	Alimente pentru sugari – tocăniță Lancashire	Pesticide
UK-19	Regatul Unit	Oțet	Pesticide
UK-20	Regatul Unit	Yerba Mate	Pesticide
UK-21	Regatul Unit	Ceai verde	Pesticide
UK-22	Regatul Unit	Cartofi dulci	Pesticide

OBSERVAȚII CUPRINSE ÎN RAPORTUL SPECIAL NR. 3/2005, REFERITOARE LA RAPORTAREA EFECTUATĂ DE STATELE MEMBRE CU PRIVIRE LA AGRICULTURA ECOLOGICĂ, ÎNSOȚITE DE O EVALUARE A SITUAȚIEI CURENTE

Constatări cuprinse în RS nr. 3/2005	Răspunsurile Comisiei din RS nr. 3/2005	Evaluarea Curtii cu privire la situația curentă în 2011
Rapoarte anuale privind punerea în aplicare		
<p>Punctul 47 litera (a) Nu toate statele membre trimit aceste rapoarte de supraveghere.</p> <p>De exemplu, nu exista niciun raport din partea Austriei. La sfârșitul auditului (noiembrie 2004), din cele 48 de rapoarte care trebuiau trimise în cursul perioadei 2000-2003 de cele 12 state membre care aveau o obligație în acest sens, 15 nu fuseseră transmise. Rapoartele care lipseau din partea Austriei, Franței, Irlandei, Portugaliei, Spaniei și Regatului Unit au fost trimise între timp.</p>		De la 1 ianuarie 2006, agricultura ecologică este inclusă în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 882/2004 privind controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare și ar trebui acoperită de planurile de control naționale multianuale și de rapoartele anuale generale aferente. Statele membre transmit aceste rapoarte cu o foarte mare întârziere (a se vedea punctul 42).
<p>Punctul 47 litera (b) Rapoartele sunt formate dintr-un tabel care indică numărul de vizite efectuate de diversele organisme de inspecție private, numărul de probe prelevate pentru analiză, precum și numărul de nereguli identificate și de sancțiuni aplicate.</p> <p>În aceste rapoarte, nu se formulează nicio concluzie cu privire la funcționarea sistemului.</p>	<p>Completarea tabelului standardizat reprezintă cerința minimă de raportare, deși în „documentul de orientare” se precizează că „statele membre pot transmite informații suplimentare în cazul în care consideră că acest lucru este necesar”.</p> <p>Unele state membre transmit, în plus, un raport în scris furnizând o descriere a sistemului lor de inspecție și formulând concluzii cu privire la inspecțiile efectuate.</p>	Informațiile referitoare la sistemul de control privind producția ecologică din aceste rapoarte anuale sunt foarte limitate. Majoritatea statelor membre nu furnizează o analiză a neconformităților detectate și nici date fundamentale privind sectorul producției ecologice (a se vedea punctul 42).
<p>Punctul 47 litera (c) Comisia recurge într-o măsură limitată la aceste rapoarte.</p>	<p>Aceste rapoarte au avut o utilitate limitată pentru evaluarea supravegherii asigurate de autoritățile din statele membre, însă ele au fost totuși utile prin faptul că indicau dacă toți operatorii au făcut obiectul inspecțiilor (a se vedea, de asemenea, punctul 49).</p>	Examinarea rapoartelor anuale de către Comisie și feedbackul acesteia se axează în principal pe identificarea informațiilor lipsă, în detrimentul analizei conținutului de informații care se referă la proiectarea și funcționarea sistemului de control (a se vedea punctul 51).
<p>Punctul 47 litera (d) Calitatea nu este întotdeauna satisfăcătoare, întrucât aceste rapoarte conțin erori și neconcordanțe. Orientările Comisiei specifică faptul că „rapoartele înaintate Comisiei până în prezent sunt foarte eterogene, ceea ce îngreunează demersul Comisiei de a-și forma o imagine de ansamblu asupra procesului de punere în aplicare”. Situația era aceeași la momentul auditului Curtii.</p>	<p>Acest document avea ca scop furnizarea de orientări în sprijinul statelor membre cu privire la tipul de informații pe care acestea trebuie să le comunice și la formatul în care informațiile respective să fie prezentate. Odată cu publicarea acestui document, gradul de uniformitate al rapoartelor întocmite este mai mare. Comisia s-a angajat într-un proces de îmbunătățire a formatului și a conținutului raportului de supraveghere, în cooperare cu statele membre.</p>	A se vedea evaluarea corespunzătoare constatării de la punctul 47 litera (b) din acest tabel.
<p>48. Deși statele membre comunică lista organismelor de inspecție, ele nu transmit toate în fiecare an detalii privind procedura lor standard de inspecție.</p> <p>49. Curtea concluzionează că, chiar dacă rapoartele erau complete și exacte, acestea nu furnizau nicio asigurare cu privire la obiectivitatea și la eficacitatea inspecțiilor efectuate.</p>	<p>Aceste rapoarte conțin o serie de indicații cu privire la sistemul de inspecție existent, cum ar fi confirmarea numărului de vizite de inspecție efectuate, număr care se situează cel puțin foarte aproape de numărul operatorilor sau care, în majoritatea cazurilor, îl depășește pe acesta din urmă, sau numărul de încălcări notificate.</p> <p>Comisia a identificat în Planul de Acțiune European pentru Alimentație și Agricultură Ecologică necesitatea de a îmbunătăți calitatea rapoartelor de supraveghere.</p>	Comisia nu dispune de informații de bază necesare cu privire la funcționarea sistemului de control în statele membre. (a se vedea punctele 51 și 52).

RĂSPUNSURILE COMISIEI

SINTEZĂ

V.

Comisia este conștientă de existența unor deficiențe în sistemul de control și de riscul de a afecta încrederea consumatorilor. Îmbunătățirea sistemului de supraveghere și control constituie nucleul acțiunii actuale a Comisiei în sectorul producției ecologice. Comisia evaluează în prezent cadrul juridic al UE care reglementează producția ecologică. Problema controalelor este unul dintre principalele elemente care fac obiectul acestei evaluări. Legislația poate fi ulterior modificată, dacă acest lucru este necesar.

VI. (a)

Comisia depune eforturi constante pentru a sprijini statele membre în exercitarea rolului lor de supraveghere, în principal oferindu-le informații relevante privind funcționarea adecvată a sistemului de control.

Recent, Comisia a publicat un „Document de lucru al serviciilor Comisiei privind controalele oficiale în sectorul producției ecologice”¹ pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a dispozițiilor de reglementare privind sistemul de control pentru agricultura ecologică. Statele membre au fost, de asemenea, invitate să participe la activități de formare privind agricultura ecologică, care se desfășoară în prezent în cadrul inițiativei „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură”. Atât documentul de lucru, cât și formarea propusă conțin o secțiune privind supravegherea organismelor de control.

VI. (b)

Reglementările UE privind producția ecologică conțin dispoziții care prevăd schimbul de informații. Există mai multe modalități prin care statele membre comunică între ele și cu Comisia: Sistemul de informații privind agricultura ecologică (OFIS), un instrument informatic gestionat de Comisie; pagina privind agricultura ecologică a Administratorului centrului de resurse de comunicare și informare (CIRCA), precum și Comitetul permanent privind agricultura ecologică (SCOF)². Comisia este conștientă că se pot realiza îmbunătățiri și va reflecta în continuare la acest aspect.

¹ Versiunea din 8 iulie 2011 – prezentată Comitetului permanent privind agricultura ecologică (SCOF) la 27-28 septembrie 2011 (http://ec.europa.eu/agriculture/organic/files/eu-policy/data-statistics/control_guidelines_version_08072011_en.pdf).

² În 2011, la Bruxelles au avut loc două reuniuni de câte două zile ale SCOF.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

VI. (c)

Evaluarea trasabilității face parte din auditurile care vor fi efectuate începând cu anul acesta (2012) de către Oficiul Alimentar și Veterinar (OAV).

VI. (d)

Comisia depune eforturi constante pentru a se asigura că sistemul de control funcționează în mod adecvat. Printre exemplele recente se numără: documentul de lucru al Comisiei privind controalele în sectorul producției ecologice, publicat la jumătatea anului 2011, auditurile specifice ale sistemelor de control instituite pentru agricultura ecologică atât în statele membre, cât și în țările terțe, începând cu 2012³, precum și evaluarea curentă a cadrului juridic al UE care reglementează producția ecologică.

VI. (e)

Rapoartele anuale întocmite de autoritățile responsabile respective sunt principala sursă de informații privind sistemele de control ale țărilor terțe recunoscute ca echivalente. De asemenea, Comisia colectează, împărtășește și verifică, împreună cu statele membre, informațiile referitoare la neregulile privind produsele provenind din țări terțe și rezultatele investigării acestora.

Comisia își consolidează supravegherea țărilor terțe recunoscute ca echivalente prin îmbunătățirea fluxului de informații⁴ și prin organizarea de audituri⁵.

În ceea ce privește acumularea actuală de cereri de recunoaștere a echivalenței din partea țărilor terțe, care nu au fost încă evaluate, Comisia a făcut progrese și a inclus recent pe listă două țări terțe (Canada în 2011 și Statele Unite în 2012).

³ OAV a inclus în programul său de audituri pentru 2012 două audituri în statele membre (Portugalia și Polonia) și unul într-o țară terță (India). Programul este publicat la adresa: http://ec.europa.eu/food/fvo/inspectprog/index_en.htm

⁴ Prin furnizarea unui model pentru raportul anual și prin formalizarea procedurii de supraveghere internă.

⁵ În 2012, OAV va efectua audituri ale sistemelor de control pentru agricultura ecologică din India.

VI. (f)

Comisia recunoaște existența unor deficiențe în sistemul autorizațiilor de import. Prin urmare, în perioada iunie 2012 - iulie 2015, sistemul autorizațiilor de import acordate de statele membre va fi eliminat treptat și înlocuit cu un sistem de organisme de control recunoscute, care va fi gestionat și supravegheat direct de Comisie, asigurându-se astfel aplicarea armonizată a regimului de import la frontierele UE. Acest nou sistem va intra în vigoare începând cu 1 iulie 2012.

VII. (a)

Comisia este de acord cu această recomandare și depune eforturi constante pentru a facilita rolul de supraveghere al statelor membre, oferindu-le informații relevante și formare în materie de supraveghere.

A se vedea și răspunsul la punctul VI (a) de mai sus.

VII. (b)

În plus față de modalitățile de comunicare existente, menționate în răspunsul la punctul VI (b), sunt în curs de elaborare noi module IT⁶. Comisia este conștientă că se pot realiza îmbunătățiri și va reflecta în continuare la acest aspect.

VII. (c)

Rolurile și responsabilitățile diferiților actori în domeniu sunt definite în legislația alimentară generală⁷, în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și în reglementările UE privind producția ecologică⁸. Cu toate acestea, o mai bună coordonare între părțile interesate și autoritățile responsabile de efectuarea controalelor în lanțul alimentar ar îmbunătăți aplicarea cerințelor privind trasabilitatea generală și ecologică. Dezvoltarea altor instrumente, cum ar fi certificarea electronică sau bazele de date, ar putea, de asemenea, îmbunătăți trasabilitatea. În cadrul evaluării curente a cadrului juridic al UE care reglementează producția ecologică, Comisia va lua în considerare necesitatea de a efectua îmbunătățiri.

⁶ Comisia elaborează în prezent noi module OFIS pentru comunicarea neregulilor privind produsele importate și pentru schimbul de informații cu țările terțe și cu organismele de control recunoscute ca echivalente pentru certificarea importurilor.

⁷ Cerințele privind trasabilitatea stabilite de legislația alimentară generală se aplică tuturor operatorilor în sectorul alimentar. Rolurile și responsabilitățile diferiților actori sunt deja clarificate în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 privind principiile și cerințele generale ale legislației alimentare.

⁸ Reglementările UE privind producția ecologică impun operatorilor ecologici o serie de cerințe suplimentare privind trasabilitatea (de exemplu, o contabilitate specifică).

RĂSPUNSURILE COMISIEI

VII. (d)

Comisia a reluat auditurile specifice privind producția ecologică în statele membre [a se vedea răspunsul la punctul VI (d) de mai sus]. Scopul acestor audituri este de a verifica punerea în aplicare a reglementărilor UE privind producția ecologică, un accent special fiind pus pe implementarea sistemului de control și funcționarea acestuia. Pentru a culege datele și informațiile necesare, ar putea fi îmbunătățită raportarea statelor membre către Comisie.

VII. (e)

Comisia depune eforturi constante pentru a consolida supravegherea țărilor terțe echivalente⁹. În ceea ce privește evaluarea la timp a cererilor de recunoaștere a echivalenței transmise de țările terțe, Comisia a înregistrat recent progrese [a se vedea răspunsul la punctul VI (e) mai sus].

VII. (f)

Comisia este de acord cu recomandarea Curții. Principala provocare a sistemului autorizațiilor de import este de a garanta faptul că autoritățile competente din cele 27 de state membre adoptă o abordare armonizată¹⁰. Totuși, comunicarea și schimbul de informații între principalele state membre importatoare se îmbunătățește: statele membre se întâlnesc regulat, în cadrul unui grup de import informal, iar schimbul de informații se efectuează prin intermediul CIRCA și OFIS. În plus, atunci când este necesar, Comisia asigură coordonarea măsurilor luate de statele membre în ceea ce privește autorizațiile de import acordate pentru un anumit produs/operator/organism de control/țară terță, în cazul în care apar probleme.

⁹ Printre aceste eforturi se numără auditurile planificate în țările terțe începând cu 2012, punerea la dispoziția țărilor terțe a unui model pentru raportul anual, formalizarea procedurilor interne de supraveghere și invitarea țărilor terțe să participe la formarea privind agricultura ecologică organizată în cadrul inițiativei „O formă mai bună pentru o hrană mai sigură”.

¹⁰ Comisia va verifica controalele efectuate de către statele membre cu privire la organismele de control în cursul misiunilor de audit planificate în statele membre începând din 2012.

INTRODUCERE

15.

Comisia a publicat prima listă a organismelor și autorităților de control recunoscute în scopul echivalenței în Regulamentul (UE) nr. 1267/2011 din 6 decembrie 2011, care se aplică începând cu 1 iulie 2012.

OBSERVAȚII

25.

În „Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind controalele oficiale în sectorul producției ecologice”¹¹, Comisia a evidențiat necesitatea unor proceduri documentate referitoare la supravegherea organismelor de control (Capitolul 6 – Supravegherea organismelor de control). În același document, Comisia a reamintit statelor membre de cerința generală ca autoritățile competente să dispună de proceduri documentate (Capitolul 4 – Cerințe pentru autoritatea competentă responsabilă de controalele oficiale în sectorul producției ecologice).

27.

Deficiențele semnalate de Curte cu privire la acest punct se referă mai degrabă la documentarea procedurilor, decât la punerea în aplicare a acestora. Informațiile aflate la dispoziția Comisiei nu îi permit să concluzioneze că aprobarea, retragerea aprobării și supravegherea organismelor de control din statele membre nu se desfășoară în conformitate cu reglementarea UE. A se vedea și răspunsul la punctele 30-37.

Caseta 1

Ca parte a auditului pilot privind agricultura ecologică în Austria din 2011, Comisia a verificat dacă autoritățile competente dispun de proceduri pentru aprobarea și supravegherea organismelor de control, precum și calitatea acestor proceduri, care vor fi verificate în mod sistematic în toate auditurile ulterioare privind agricultura ecologică, începând cu 2012. Pentru mai multe informații privind auditurile, a se vedea răspunsul la punctul 52.

A se vedea și răspunsul la punctul 25.

¹¹ A se vedea nota de subsol care oferă un răspuns la punctul VI (a).

RĂSPUNSURILE COMISIEI

29. (a)

Lista operatorilor și raportul de sinteză solicitate de la organismele de control în conformitate cu articolul 27 alineatul (14) nu sunt furnizate în scopul de a permite autorității competente să verifice că toți operatorii au fost inspecțiați cel puțin o dată pe an. Principalul lor obiectiv este acela ca autoritatea competentă să dispună de informații despre operatorii care au primit certificat ecologic și să aibă o imagine de ansamblu privind activitățile desfășurate de organismul de control în anul respectiv.

Autoritatea competentă poate verifica practic dacă cerința de a efectua o inspecție anuală pentru fiecare operator a fost respectată verificând procedura organismului de control la data aprobării acesteia și verificând apoi aplicarea procedurii în cursul supravegherii anuale, prin controlarea unui eșantion din dosarele operatorului. Nu este posibilă doar o simplă comparație între numărul de controale și numărul de operatori certificați, deoarece unii operatori nu trebuie vizitați în fiecare an, în timp ce poate fi nevoie ca alți operatori care, în cadrul unei evaluări a riscurilor, au fost identificați ca fiind mai predispuși la riscuri, să primească vizite de control mai frecvente.

29. (b)

Autoritățile competente pot avea acorduri de cooperare cu organismele de acreditare în ceea ce privește supravegherea organismelor de control. Principalul scop este acela de a se evita dublarea eforturilor. Cu toate acestea, responsabilitatea globală pentru supravegherea organismelor de control îi revine autorității competente în materie de producție ecologică din fiecare stat membru.

Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 obligă autoritățile competente care deleagă o sarcină de control să auditeze sau să inspecțeze organismul de control, însă frecvența acestor audituri sau inspecții nu este specificată.

30. și 37. - Răspuns comun

Fiecare stat membru este responsabil să verifice dacă un organism de control dispune de proceduri adecvate și dacă acestea sunt puse în aplicare în mod corect. Comisia depune eforturi constante pentru a sprijini statele membre în exercitarea responsabilității care le revine. Acest sprijin constă în principal în punerea la dispoziția statelor membre a unor informații privind modul în care ar trebui să funcționeze sistemul de control. În acest scop, Comisia a publicat un document de lucru privind controalele oficiale în sectorul ecologic, care sprijină statele membre în punerea în aplicare a dispozițiilor de reglementare în ceea ce privește sistemul de control pentru agricultura ecologică. Statelor membre li se face o recomandare specifică în ceea ce privește evaluarea riscurilor și abordarea bazată pe riscuri (Capitolul 8 – Abordarea bazată pe riscuri). În plus, statele membre pot participa la cursuri de formare privind agricultura ecologică, care se desfășoară în prezent în cadrul inițiativei Comisiei „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură”.

31.

Comisia este de acord cu opinia Curții, potrivit căreia rotația inspectorilor, deși nu este prevăzută în mod specific de reglementări, este o bună practică care trebuie urmată de către organismele de control. Comisia va include această recomandare într-o viitoare versiune a documentului său de lucru privind controalele oficiale în sectorul ecologic.

Caseta 2

A se vedea răspunsul la punctul 31.

32.

Reglementările UE privind producția ecologică consideră eșantionarea ca fiind un instrument suplimentar de control care devine obligatoriu atunci când se suspectează că sunt folosite substanțe neautorizate. Organismele și autoritățile de control au obligația de a acționa în legătură cu orice tip de suspiciune. În documentul său de lucru privind controalele, Comisia recomandă politica de eșantionare și rezultatul său ca fiind unul dintre domeniile care trebuie verificate de către autoritățile competente ca parte a activității de supraveghere a organismelor de control. Același document le cere autorităților competente să raporteze Comisiei numărul de eșantioane analizate. Eșantionarea și testarea reziduurilor este unul dintre domeniile verificate de Comisie ca parte a auditului pilot privind agricultura ecologică în Austria din 2011 și va fi verificat în mod sistematic în toate auditurile ulterioare privind agricultura ecologică, începând cu 2012.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

33.

A se vedea răspunsul la punctul 32.

34.

A se vedea răspunsul la punctul 32.

35.

Politica de aplicare a sancțiunilor este unul dintre domeniile verificate de Comisie ca parte a auditului pilot privind agricultura ecologică în Austria din 2011 și va fi verificat în mod sistematic în toate auditurile ulterioare privind agricultura ecologică, începând cu 2012.

36. și caseta 4 - Răspuns comun

Deși s-ar putea urmări o armonizare suplimentară, sancțiunile sunt stabilite de statele membre în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității [astfel cum se prevede la articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 privind sancțiunile]. Întrucât este necesară o evaluare de la caz la caz, faptul că pentru cazuri identice de neconformitate au fost aplicate sancțiuni diferite nu este în mod automat pus sub semnul întrebării: dacă comportamentul operatorului a fost intenționat ori o simplă neglijență, sau dacă neconformitatea este un prim caz sau un fapt repetat sunt elemente care pot constitui, printre altele, circumstanțe agravante sau atenuante.

37.

Având în vedere rolul său de supraveghere, Comisia monitorizează toate cazurile de nereguli comunicate de către statele membre în conformitate cu articolul 92 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008. Totuși, această comunicare se limitează la cazurile de nereguli referitoare la produsele comercializate între statele membre.

Începând cu 2012, OAV va efectua audituri specifice privind producția ecologică, în care se va verifica, printre altele, dacă statele membre aplică sancțiuni și măsuri de executare adecvate.

38.

Comisia recunoaște importanța unui schimb adecvat de informații între sistemul de control privind producția ecologică și sistemul de control privind plățile de agromediu. Necesitatea de a institui un sistem funcțional de comunicare între autoritatea competentă pentru producția ecologică și autoritățile competente în alte domenii (orizontale) este evidențiată și de Comisie în documentul de lucru, recent publicat, privind controalele oficiale în sectorul ecologic, care subliniază că neregulile constatate în agricultura ecologică trebuie comunicate în mod sistematic autorităților competente responsabile de gestionarea Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală sau a Fondului european pentru pescuit.

39.

Deși organismele de control nu sunt organisme delegate pentru aplicarea măsurilor de agromediu, Comisia sprijină buna practică a schimbului de informații între diferitele servicii și organizații implicate în efectuarea controalelor. Agențiile de plată trebuie să efectueze propriile controale ale beneficiarilor din agricultura ecologică. În urma auditurilor pe care le desfășoară, Comisia formulează recomandări și, dacă este cazul, aplică corecții financiare, în special atunci când se constată că schimburile de informații între serviciile și organizațiile implicate în efectuarea controalelor sunt insuficiente sau când se consideră că controalele efectuate de agențiile de plată nu sunt exhaustive și nu sunt independente față de controalele efectuate pe cont propriu de către organismele de control.

40.

În cadrul auditurilor de conformitate privind măsura 214, serviciile Comisiei verifică fluxul de informații între autoritatea competentă pentru agricultura ecologică și agenția de plată pentru dezvoltarea rurală și, dacă este necesar, recomandă instituirea unui sistem structurat de notificări încrucișate. Agențiile de plată evaluează dacă beneficiarii respectă reglementările UE privind producția ecologică prin verificarea certificatelor furnizate de organismele de control în urma unor controale pertinente și periodice pentru fiecare beneficiar care face parte din sistem.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

42.

În ceea ce privește transmiterea rapoartelor, situația s-a îmbunătățit considerabil începând cu anul 2010. În documentul său de lucru privind controalele oficiale în sectorul ecologic, Comisia a menționat, de asemenea, cantitatea minimă de informații privind controalele ecologice care trebuie incluse în raportul anual. În cadrul diferitelor reuniuni organizate de Comisie (Comitetul permanent privind agricultura ecologică și reuniunile rețelei pentru Planul de control național multianual și Raportul anual), statelor membre li s-a reamintit obligația de a include în raportul anual informații privind controalele în sectorul ecologic.

44.

Având în vedere că formularea din regulament este suficient de precisă („imediat”), nu e necesar să se stabilească alte intervale de timp. Dimpotrivă, instituirea unui astfel de interval de timp ar sugera că s-ar tolera unele întârzieri. În cadrul reuniunii SCOF din 7 iulie 2011, statelor membre li s-a amintit obligația de a notifica imediat cazurile de nereguli.

De asemenea, regulamentul este formulat foarte clar: „în cazul în care un stat membru constată ... iregularități” [articolul 92 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008], însemnând că obligația de a comunica neregulile se aplică din momentul în care acestea sunt detectate. În exemplul dat de Curte, dacă rezultatele de laborator efectuate a doua oară dovedesc că primele rezultate au fost în mod eronat pozitive, statul membru mai are încă posibilitatea de a-și retrage notificarea și a informa celelalte state membre cu privire la motive.

45.

Comisia a luat mai multe măsuri în scopul de a se asigura că statele membre răspund la timp atunci când li se notifică nereguli. În primul rând, în ianuarie 2009, Comisia a redus termenul de răspuns de la patru luni la 30 de zile calendaristice. Mai mult, notificările privind neregulile sunt discutate în cadrul fiecărei reuniuni a SCOF, la care Comisia indică toate cazurile deschise pentru care termenul de răspuns de 30 de zile nu a fost respectat și solicită statelor membre în cauză să răspundă. De asemenea, Comisia transmite periodic statelor membre atenționări scrise.

Caseta 5

Comisia este de acord cu Curtea că aceste baze de date sunt un instrument util pentru consolidarea transparenței și a eficacității sistemului de control pentru agricultura ecologică. Organismele de control din alte state membre au dezvoltat baze de date similare. Pentru a permite publicului larg să se informeze cu privire la operatori și la produsele acestora care fac obiectul sistemului de control pentru agricultura ecologică, Comisia a solicitat statelor membre să publice pe internet listele actualizate ale operatorilor, precum și documentele justificative ale acestora [Regulamentul (UE) nr. 426/2011].

48.

Comisia ia în considerare observația Curții. Evaluarea trasabilității face parte din auditurile care urmează să fie efectuate de OAV începând cu anul acesta (2012).

49.

În vederea standardizării formei certificatului eliberat de către organismele de control operatorilor care se conformează reglementărilor UE privind producția ecologică, Comisia a publicat, în anexa XII la Regulamentul (CE) nr. 889/2008, un model de document justificativ care să fie utilizat în întreaga UE.

La inițiativa Comisiei, Regulamentul (CE) nr. 889/2008 a fost modificat în mai 2011 pentru a se include o dispoziție privind publicarea listei operatorilor în domeniul agriculturii ecologice în fiecare stat membru, inclusiv a informațiilor actualizate privind documentele justificative ale acestora [Regulamentul (CE) nr. 426/2011].

Caseta 6

Comisia urmărește îndeaproape cazurile de fraudă care apar în UE și se asigură că autoritățile relevante efectuează o analiză și o investigație amănunțite. De asemenea, Comisia participă activ la Inițiativa antifraudă, o inițiativă privată comună creată în 2007, care reunește părți interesate din sectorul ecologic cu scopul de a analiza abordările comune care să asigure integritatea ecologică. Comisia depune eforturi continue pentru a îmbunătăți eficacitatea sistemului de control pentru agricultura ecologică¹². Comisia confirmă faptul că situația menționată de Curte în caseta 6 este investigată în prezent la nivel național.

¹² Este cazul inițiativei sale recente de a impune statelor membre să publice lista operatorilor în domeniul agriculturii ecologice, inclusiv informațiile actualizate privind documentele justificative ale acestora [Regulamentul (CE) nr. 426/2011].

RĂSPUNSURILE COMISIEI

50. și 51. - Răspuns comun

Comisia consideră că respectarea termenelor de raportare de către statele membre s-a îmbunătățit din momentul realizării auditului. Cu toate acestea, sfera de acoperire a controalelor oficiale privind agricultura ecologică este în continuare limitată, iar Comisia va încuraja statele membre să accelereze și să amelioreze conținutul raportării. Acest aspect va fi luat în considerare în cadrul evaluării curente a cadrului juridic al UE care reglementează producția ecologică.

Pe lângă rapoartele anuale, Comisia obține informații privind funcționarea sistemului de control prin alte canale. Prin intermediul OFIS, între statele membre și Comisie are loc un schimb permanent de informații cu privire la încălcări și nereguli. Aceste aspecte sunt, de asemenea, discutate în mod regulat de SCOF, precum și alte aspecte punctuale legate de control. Recent, SCOF a avut un amplu schimb de informații referitor la sistemul de control în contextul pregătirii documentului de lucru privind controalele oficiale¹³.

Ca parte a auditului general și a misiunilor generale de monitorizare, statelor membre li se reamintește obligația de a-și prezenta rapoartele anuale la timp. Atenționări similare pot fi făcute în contextul misiunilor de audit mai specifice.

Publicarea primului raport al Comisiei în temeiul articolului 44 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, care cuprinde observații privind rapoartele anuale ale statelor membre, a pus, de asemenea, o presiune mai mare asupra tuturor părților de a-și prezenta rapoartele la timp. Totodată, Comisia încurajează statele membre să prezinte rezumate detaliate ale rapoartelor lor anuale, urmărind anumite criterii convenite, pentru a permite o înțelegere mai coerentă a raportului și pentru a depăși dificultățile de traducere (unele rapoarte au mai multe sute de pagini).

¹³ Documentul a fost discutat în cadrul reuniunilor SCOF la 14-15 decembrie 2009, 1 martie 2010, 26 aprilie 2010 și 16-17 iunie 2010.

52.

Acordurile de lucru între DG AGRI și DG SANCO au fost convenite sub forma unui memorandum de înțelegere semnat în decembrie 2011 și, ca urmare, începând din 2012, OAV a inclus în cadrul programului său de inspecții anuale regulat audituri specifice privind producția ecologică.

Auditurile efectuate înainte de 2001, menționate în prima notă de subsol la punctul 52, au făcut obiectul unei monitorizări specifice de către Comisie.

53.

Informațiile primite de statele membre pot fi diferite, în funcție de varietatea și numărul de submăsurii de agromediu care există în statul membru/regiunea respectivă.

54.

În afară de procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, care este inițiată pentru toate cazurile de neaplicare generalizată și persistentă a legislației UE, Comisia nu dispune în prezent de alte măsuri coercitive specifice pentru sectorul ecologic. În ciuda duratei sale, procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor are, în general, un impact pozitiv asupra gradului de conformare cu legislația UE de către statele membre.

58.

În 2011, serviciile Comisiei au elaborat o procedură internă privind includerea țărilor terțe în lista țărilor terțe recunoscute. Procedura prevede o descriere detaliată a procesului de recunoaștere și conține liste de verificare și documente de lucru standardizate pentru evaluarea din punct de vedere documentar și la fața locului.

59.

Recent, Comisia a înregistrat progrese în evaluarea unora dintre țările terțe, rezultatul fiind includerea în lista țărilor terțe recunoscute a Tunisiei în 2009, a Japoniei în 2010, a Canadei în 2011 și a Statelor Unite în 2012. În prezent, se depun eforturi intense cu privire la alte câteva cereri de includere.

60. și 61. - Răspuns comun

Serviciile Comisiei elaborează în prezent o procedură internă pentru supravegherea, gestionarea și revizuirea listei țărilor terțe echivalente în vederea formalizării și standardizării activității. În 2011, Comisia a introdus un model standardizat pentru evaluarea rapoartelor anuale referitoare la anul 2010. În unele cazuri, analiza a determinat Comisia să transmită țărilor în cauză o cerere de informații suplimentare. Toate răspunsurile au fost permise.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

62.

Analiza efectuată de Curte se referă la rapoartele anuale din 2009. În 2011, Comisia a trimis țărilor terțe incluse în listă un model detaliat care explică tipul de informații care trebuie incluse în raport. Ca rezultat, calitatea rapoartelor din 2010 s-a îmbunătățit. În cazurile în care a fost necesar, Comisia a trimis o cerere de informații suplimentare (a se vedea răspunsul la punctul 61)¹⁴.

63.

Serviciile Comisiei elaborează în prezent o procedură internă pentru supravegherea, gestionarea și revizuirea listei țărilor terțe echivalente. Începând cu 2012, ca parte din auditul său anual, OAV va efectua audituri la fața locului în țările terțe incluse în listă. Programul de audituri pentru 2012 al OAV include un audit pentru agricultura ecologică în India¹⁵.

64.

Recent, Comisia a luat măsuri pentru a consolida supravegherea țărilor terțe incluse pe listă, printre care se numără elaborarea unei proceduri interne detaliate, a unui model pentru raportul anual, precum și evaluările și auditurile desfășurate în țările terțe incluse pe listă. Pentru detalii, a se vedea răspunsurile la punctele 60-63.

67.

Pentru a depăși deficiențele intrinseci ale sistemului autorizațiilor de import, sistemul este eliminat treptat și înlocuit cu un sistem de organisme de control recunoscute pentru importuri, care intră în vigoare începând cu 1 iulie 2012 și se află sub gestionarea directă a Comisiei.

¹⁴ De exemplu, la solicitarea Comisiei, Israelul a transmis informații detaliate cu privire la raportul anual 2009/2010. Au fost furnizate detalii privind domeniul de aplicare al evaluării, evaluarea, constatările (nerespectarea), acțiunile corective și stadiul acțiunilor corective ale fiecărui organism de control aprobat. Raportul a indicat, de asemenea, că, în cazurile în care au fost găsite reziduuri de pesticide, operatorul a fost imediat suspendat. Organismele de control au condus anchete aprofundate și administrația a impus acțiuni corective.

¹⁵ A se vedea nota de subsol care oferă un răspuns la punctul VI (d).

68.-70. - Răspuns comun

Statele membre pot emite o autorizație de import numai în cazul în care există (1) suficiente dovezi că produsele au fost produse în conformitate cu normele de producție echivalente și (2) operatorii au făcut obiectul unor măsuri de control cu eficacitate echivalentă [articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008]. Statele membre pot accepta un certificat de inspecție numai dacă este emis de un organism de control care poate garanta că sunt îndeplinite cele două condiții menționate mai sus pentru produsele și operatorii în cauză. Sistemul de eliberare a autorizațiilor de import a fost verificat de Comisie ca parte a auditului pilot privind agricultura ecologică în Austria din 2011 și va fi verificat în mod sistematic în toate auditurile ulterioare privind agricultura ecologică, începând cu 2012.

72.

Autoritățile competente din statele membre sunt responsabile să verifice competența organismului de control de a elibera un certificat de inspecție, în special dovezile că sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, înainte de a acorda o autorizație de import. Sistemul de eliberare a autorizațiilor de import a fost verificat de Comisie ca parte a auditului pilot privind agricultura ecologică în Austria din 2011 și va fi verificat în mod sistematic în toate auditurile ulterioare privind agricultura ecologică, începând cu 2012.

73.

Orientările menționate (Decizia 2008/654/CE) precizează informațiile pe care statele membre sunt obligate să le raporteze în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

Deși statelor membre nu li se cere să includă în rapoartele anuale informații privind autorizațiile de import pe care le-au acordat, acestea sunt obligate să înregistreze fiecare autorizație de import în modulul specific din OFIS. Modulul dă Comisiei și statelor membre acces la informații actualizate, standardizate privind toate autorizațiile de import acordate în întreaga UE.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

74.

Comisia solicită sistematic statelor membre să utilizeze OFIS¹⁶. De asemenea, Comisia a oferit statelor membre formare referitoare la utilizarea OFIS ca răspuns la observațiile transmise de unele state membre privind dificultățile de a utiliza sistemul.

75.

În ceea ce privește importurile, activitățile SCOF s-au concentrat în principal pe punerea în aplicare a noului regim de import [Regulamentul (CE) nr. 1235/2008]. Sistemul autorizațiilor de import este o măsură tranzitorie care urmează să fie eliminată treptat și înlocuită cu un sistem de organisme de control recunoscute, care va fi gestionat și supravegheat direct de Comisie, asigurându-se astfel aplicarea armonizată a regimului de import la frontierele UE. Cazurile care prezintă dificultăți din perspectiva sistemului autorizațiilor de import sunt discutate cu scopul de a se asigura că statele membre adoptă o abordare armonizată, ca în cazul menționat de Curte în caseta 8.

76.

Începând cu 2012, OAV va efectua audituri specifice privind producția ecologică (a se vedea răspunsul la punctul 52)¹⁷. Aceste audituri vor include sistemul autorizațiilor de import. În cursul auditului pilot în Austria din 2011, Comisia a constatat că statul membru însuși a decis să ia măsuri în vederea îmbunătățirii calității autorizațiilor de import emise. În statul membru respectiv, emiterea autorizațiilor de import, care anterior se făcea la nivel regional, a fost centralizată într-un singur punct, în vederea armonizării sistemului.

¹⁶ În 2011, la fiecare reuniune SCOF, Comisia a solicitat statelor membre să utilizeze OFIS.

¹⁷ OAV a inclus în programul său de audituri pentru 2012 un audit într-o țară terță (India).

77.

Statele membre ar trebui să dispună de informații relevante și de expertiza necesară pentru a acorda autorizațiile de import: importatorii depun direct la acestea cererile și toate documentele justificative. Până în prezent nu s-a dovedit necesară retragerea vreunei autorizații de import, astfel cum se prevede la articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008. Comisia a făcut uz de articolul 19 pentru a facilita armonizarea abordărilor elaborate în mod individual de fiecare dintre autoritățile competente ale celor 27 de state membre și pentru a obliga statele membre să reexamineze anumite cazuri specifice, acolo unde a fost necesar.

Caseta 8

Comunicările emise de Comisie în atenția statelor membre au fost doar o recomandare și nu pot fi considerate drept o cerere oficială de retragere a autorizațiilor de import în temeiul articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.

79.

Comisia acordă o înaltă prioritate controalelor adecvate privind produsele importate. Aceasta a convocat la 22 iunie 2011 o reuniune specială a SCOF pentru a discuta noul sistem de organisme de control recunoscute și controalele aferente privind produsele importate. În cadrul reuniunii, Comisia a reamintit statelor membre arhitectura de bază a sistemului de control al UE și obligațiile de control care le revin în ceea ce privește produsele importate. În plus, Comisia include verificările privind controalele importurilor în domeniul de aplicare al auditurilor specifice referitoare la sistemele de control ale statelor membre.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

80.

Comisia este conștientă de existența unor deficiențe în sistemul de control și de riscul de a afecta încrederea consumatorilor. Îmbunătățirea sistemului de supraveghere și control constituie nucleul acțiunii actuale a Comisiei în sectorul producției ecologice.

81.

Comisia depune eforturi constante pentru a sprijini statele membre în exercitarea rolului lor de supraveghere, în principal oferindu-le informații relevante privind funcționarea adecvată a sistemului de control.

Recent, Comisia a publicat un document de lucru privind controalele oficiale în sectorul producției ecologice¹⁸ pentru a sprijini statele membre în punerea în aplicare a dispozițiilor de reglementare privind sistemul de control pentru agricultura ecologică. Statele membre au fost, de asemenea, invitate să participe la activități de formare privind agricultura ecologică, care se desfășoară în prezent în cadrul inițiativei „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură”. Atât documentul de lucru, cât și formarea propusă conțin o secțiune privind supravegherea organismelor de control.

Recomandarea 1

Comisia este de acord cu această recomandare și depune eforturi constante pentru a facilita rolul de supraveghere al statelor membre, oferindu-le informații relevante și formare în materie de supraveghere.

A se vedea și răspunsul la punctul 81 de mai sus. În plus, Comisia evaluează în prezent cadrul juridic al UE care reglementează producția ecologică. Legislația poate fi ulterior modificată, dacă acest lucru este necesar.

¹⁸ A se vedea nota de subsol care oferă un răspuns la punctul VI (a).

82.

Reglementările UE privind producția ecologică conțin dispoziții care prevăd schimbul de informații.

Comisia le reamintește periodic statelor membre aceste dispoziții și depune toate eforturile pentru a le furniza instrumente care să faciliteze schimbul de informații. Există mai multe căi prin care statele membre comunică între ele și cu Comisia.

Recomandarea 2

Există mai multe căi prin care statele membre comunică între ele și cu Comisia: OFIS, un instrument informatic gestionat de Comisie; pagina privind agricultura ecologică a Administrativului centrului de resurse de comunicare și informare (CIRCA) și SCOF¹⁹. Comisia elaborează în prezent noi module OFIS pentru comunicarea neregulilor privind produsele importate și pentru schimbul de informații cu țările terțe și cu organismele de control recunoscute ca echivalente pentru certificarea importurilor.

83.

Evaluarea trasabilității face parte din auditurile care urmează să fie efectuate de OAV începând cu anul acesta (2012).

Recomandarea 3

Rolurile și responsabilitățile diferiților actori în domeniu sunt definite în legislația alimentară generală²⁰, în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și în reglementările UE privind producția ecologică²¹. Cu toate acestea, o mai bună coordonare între părțile interesate și autoritățile responsabile de efectuarea controalelor în lanțul alimentar ar îmbunătăți aplicarea cerințelor privind trasabilitatea generală și ecologică. Dezvoltarea altor instrumente, cum ar fi certificarea electronică sau bazele de date, ar putea, de asemenea, îmbunătăți trasabilitatea. În cadrul evaluării actuale a cadrului juridic al UE care reglementează producția ecologică, Comisia va lua în considerare necesitatea de a efectua îmbunătățiri.

¹⁹ În 2011, la Bruxelles au avut loc două reuniuni de câte două zile ale SCOF.

²⁰ Cerințele privind trasabilitatea stabilite de legislația alimentară generală se aplică tuturor operatorilor în sectorul alimentar. Rolurile și responsabilitățile diferiților actori sunt deja clarificate în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 privind principiile și cerințele generale ale legislației alimentare.

²¹ Regulamentele UE privind producția ecologică impun operatorilor ecologici o serie de cerințe suplimentare privind trasabilitatea (de exemplu, o contabilitate specifică).

RĂSPUNSURILE COMISIEI

84.

Comisia depune eforturi constante pentru a se asigura că sistemul de control funcționează în mod adecvat. Printre exemplele recente se numără documentul de lucru al Comisiei privind controalele în sectorul ecologic, publicat la jumătatea anului 2011, sau auditurile specifice planificate ale sistemelor de control instituite pentru agricultura ecologică atât în statele membre, cât și în țările terțe, care fac parte din programul de audituri al OAV pentru 2012²².

Recomandarea 4

Comisia a reluat auditurile specifice privind producția ecologică în statele membre. Scopul acestor audituri este de a verifica punerea în aplicare a reglementărilor UE privind producția ecologică, un accent special fiind pus pe implementarea sistemului de control și funcționarea acestuia. În plus, Comisia a colaborat cu statele membre pentru a îmbunătăți atât calitatea, cât și raportarea la timp cu privire la activitățile de control, pentru a culege datele și informațiile necesare, situația privind raportare fiind în prezent mult îmbunătățită.

85.

Rapoartele anuale prezentate de autoritățile responsabile respective sunt principala sursă de informații aflată la dispoziția Comisiei privind sistemele de control din țările terțe recunoscute ca echivalente. În plus, Comisia colectează, împărtășește și verifică, împreună cu toate statele membre, informațiile referitoare la neregulile privind produsele provenind din țări terțe și rezultatele investigării acestora.

Comisia își consolidează supravegherea țărilor terțe recunoscute ca echivalente prin îmbunătățirea fluxului de informații (furnizând un model pentru raportul anual și formalizând procedura de supraveghere internă) și prin organizarea de audituri [OAV a inclus în programul său de audituri pentru 2012 un audit într-o țară terță (India)].

În ceea ce privește acumularea actuală de cereri de recunoaștere a echivalenței din partea țărilor terțe, care nu au fost încă evaluate, Comisia a făcut progrese privind evaluarea și a inclus recent pe listă două țări terțe (Canada în 2011 și Statele Unite în 2012). Pentru mai multe detalii, a se vedea răspunsurile la punctele 58-64.

²² A se vedea nota de subsol care oferă un răspuns la punctul VI (d).

Recomandarea 5

Comisia depune eforturi constante pentru a consolida supravegherea țărilor terțe echivalente²³. În ceea ce privește evaluarea la timp a cererilor de recunoaștere a echivalenței transmise de țările terțe, Comisia a înregistrat recent progrese.

86.

Comisia recunoaște existența unor deficiențe în sistemul autorizațiilor de import. Prin urmare, în perioada iunie 2012 - iulie 2015, sistemul autorizațiilor de import acordate de statele membre va fi eliminat treptat și înlocuit cu un sistem de organisme de control recunoscute, care va fi gestionat și supravegheat direct de Comisie, asigurându-se astfel aplicarea armonizată a regimului de import la frontierele UE. Acest nou sistem va intra în vigoare începând cu 1 iulie 2012.

Recomandarea 6

Comisia este de acord cu recomandările Curții. Principala provocare a sistemului autorizațiilor de import este de a garanta faptul că autoritățile competente din cele 27 de state membre adoptă o abordare armonizată²⁴.

Totuși, comunicarea și schimbul de informații între principalele state membre importatoare se îmbunătățește. Statele membre se întâlnesc în cadrul unui grup de import informal, iar schimbul de informații se efectuează prin intermediul CIRCA și OFIS. În plus, atunci când este necesar, Comisia asigură coordonarea măsurilor luate de statele membre în ceea ce privește autorizațiile de import acordate pentru un anumit produs/operator/organism de control/țară terță, în cazul în care apar probleme.

²³ Printre aceste eforturi se numără auditurile planificate în țările terțe începând cu 2012, punerea la dispoziția țărilor terțe a unui model pentru raportul anual, formalizarea procedurilor interne de supraveghere și invitarea țărilor terțe să participe la formarea privind agricultura ecologică organizată în cadrul inițiativei „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură”.

²⁴ Comisia va verifica controalele efectuate de către statele membre cu privire la organismele de control în cursul misiunilor de audit planificate în statele membre începând din 2012.

Curtea de Conturi Europeană

Raportul special nr. 9/2012

Audit privind sistemul de control care reglementează producția, procesarea, distribuția și importurile de produse ecologice

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

2012 — 68 p. — 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-9237-682-6

doi:10.2865/63345

CUM VĂ PUTEȚI PROCURA PUBLICAȚIILE UNIUNII EUROPENE?

Publicații gratuite:

- prin EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- la reprezentanțele sau delegațiile Uniunii Europene.
Puteți obține datele de contact ale acestora vizitând <http://ec.europa.eu> sau trimițând un fax la +352 2929-42758.

Publicații contra cost:

- prin EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Abonamente contra cost (de exemplu, la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la repertoriile jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene):

- contactând direct unul dintre agenții de vânzări ai Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene (http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm).

PIAȚA PRODUSELOR ECOLOGICE DEPINDE ÎNTR-O FOARTE MARE MĂSURĂ DE ÎNCREDEREA CONSUMATORILOR. ÎN CONSECINȚĂ, LEGISLAȚIA UE A FOST ASTFEL CONCEPUTĂ ÎNCÂT CONSUMATORII SĂ POATĂ AVEA CERTITUDINEA CĂ ACHIZIȚIONEAZĂ PRODUSE ECOLOGICE ATUNCI CÂND ACESTE SUNT ETICHETATE CA ATARE. SISTEMUL DE CONTROALE PREVĂZUT DE LEGISLAȚIE ARE CA SCOP VERIFICAREA ȘI CERTIFICAREA FAPTULUI CĂ FIECARE OPERATOR DIN LANȚUL DE APROVIZIONARE (DE EXEMPLU, FERMIERI, PROCESATORI, IMPORTATORI) APLICĂ ÎN MOD CORECT NORMELE PRIVIND PRODUCȚIA ECOLOGICĂ. CURTEA A AUDITAT MODUL DE APLICARE A NORMELOR UE CARE REGLEMENTEAZĂ ACEST SISTEM DE CONTROALE.

PENTRU A SE OBȚINE O ASIGURARE SUFICIENTĂ CĂ SISTEMUL FUNCȚIONEAZĂ ÎN MOD EFICACE ȘI PENTRU A SE ASIGURA PĂSTRAREA ÎNCREDERII CONSUMATORILOR, ESTE RECOMANDABIL CA DEFICIENȚELE EVIDENȚIATE DE AUDITUL CURȚII SĂ FIE REMEDIATE ATĂT LA NIVELUL COMISIEI EUROPENE, CÂT ȘI LA NIVELUL STATELOR MEMBRE.

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații

ISBN 978-92-9237-682-6

